LIKKUTEI TORAH • PARSHAS VAYIKRA • MAAMAR 5

ביאור הדברים הנ"ל ע"פ ולא תשבית מלח וגו'

An Explanation of the Above, on "And You Shall Not Omit the Salt"

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/5/

1 ביאור הדברים הנ"ל ע"פ ולא תשבית מלח וגו'

An explanation of the matters mentioned above, on the verse "And you shall not omit the salt," etc.

2 הנה בס' של בינונים פ"ג [פרק ג'] נתבאר בענין הנפש שהיא כלולה מעשר בחינות כנגד ע"ס [עשר ספירות] עליונות כו', וכן פי"ב נת' [נתבאר] מהות ועצמות נפש האלהית שהן עשר בחינותיה כו'.

Now, in Sefer shel Beinonim [Tanya], chapter 3, it is explained concerning the soul that it is composed of ten levels corresponding to the supernal Ten Sefiros, etc.; and likewise in chapter 12 there is an explanation of the essence and very being of the G-dly soul, which are its ten levels, etc.

אך באמת חסר שם ולא נתבאר איך שגם החכמה שהיא ראשית שבעשר בחינות הנ"ל הוא רק בחי' כלי בלבד לעצמיות ומהות הנפש.

But in truth something is missing there, and it was not explained how even Chochmah (wisdom), which is the first of the ten levels mentioned above, is only the level of a vessel, nothing more, for the very being and essence of the soul.

כמו שהמוח הגשמי הוא רק כלי לכח השכל והחכמה המתפשט מהנפש. כך עד"ז כח השכל שבנפש הוא רק כלי למהות ועצמיות הנפש. (ועמ"ש בד"ה פתח אליהו).

Just as the physical brain is only a vessel for the power of intellect and wisdom that extends from the soul, so too, in the same way, the power of intellect in the soul is only a vessel for the essence and very being of the soul. (And see what is written in the discourse beginning "Pasach Eliyahu" ["Eliyahu opened"].)

אבל לא שהשכל הוא ממהות ועצמיות הנפש. שהרי השכל אינו שוה באדם בכל עת שפעמים צלול דעתו ופעמים לא כן עד שפעמים ידבר שטותים וא"כ יש בהשכל שינויים רבים,

But [it is] not that the intellect is of the essence and very being of the soul. For a person's intellect is not the same at all times: at times his mind is clear and at times it is not, to the point that at times he will speak nonsense; if so, there are many changes in the intellect.

ולכן א"א לומר שהשכל הוא עצמיות הנפש ממש ושעצמיות הנפש הוא רק עשר בחינותי' [בחינותיה] שהן שכל ומדות או אפי' [אפילו] לומר שהיא מציאות א' והוא שכל אלא שהשכל הוא רק כלי לבד

Therefore it is impossible to say that the intellect is the actual very being of the soul, and that the very being of the soul is only its ten levels, which are intellect and emotive attributes (middos), or even to say that it is a single entity and that [entity] is intellect; rather, the intellect is only a vessel, nothing more.

ואפילו בחי' רצון שיש בנפש למעלה מהשכל כמו ענין שתוק כך עלה כו' ג"כ נק' קרקפתא או גלגלתא דחפיא על מוחא שהוא גם כן בחי' כלי

And even the level of will that is in the soul, above intellect, like the matter of "Be silent; so it arose [in thought]," etc., is also called the karkafta, or the gulgalta (skull) that covers the brain, which is also the level of a vessel.

(ולכן אנו רואים שהשכל הולך ומתגדל שהתינוק שכלו קטן ביותר וכשמתגדל מעט מעט כך יתוסף הגדלת שכלו ומדותיו וזקני ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] כל מה שמזקינין דעתן מתיישבת כו'.

(Therefore we see that the intellect keeps on growing: an infant's intellect is very small, and as he grows little by little, so the growth of his intellect and his emotive attributes increases; and as for elderly Torah scholars, the more they age, the more settled their mind becomes, etc.

והרי הנשמה היה בו גם מקטנותו ואם כן למה היה אז שכלו קטן. אלא הענין כי הנשמה עצמה היא למעלה מהשכל. והשכל הוא כח המתפשט ממנה וכדי שיהיה נמשך המשכה והתפשטות זה אל הגילוי הוא כשיש כלי להכיל

Yet the soul was in him from his infancy as well; if so, why was his intellect small then? Rather, the point is that the soul itself is above intellect, and intellect is a power that extends from it. And for this drawing-forth and extension to be drawn into revelation, [this happens] when there is a vessel to contain [it],

דהיינו כלי המוח שהוא כלי לאור השכל אזי הכלי הוא ממשיך לתוכו גילוי אור וכח השכל ובקטן מצד קטנות מוחו השכל מאיר בקטנות מאד כו', אבל הנשמה עצמה מלובשת בו גם מקטנותו ותחלת התהוותו).

namely, the vessel of the brain, which is a vessel for the light of intellect. Then the vessel draws into itself the revelation of the light and power of intellect; and in a small child, because of the smallness of his brain, the intellect shines in a very small measure, etc. But the soul itself is enclothed in him from his infancy and from the very beginning of his coming into being.)

והנה מהות ועצמות הנפש היא חלק אלוה שאינו בגדר עשר בחינות שיש להן גדר מיוחד אלא אור פשוט כו',

Now, the essence and very being of the soul is "a part of G-d," which is not within the bounds of ten levels, which have a specific definition; rather, [it is] a simple light, etc.

וכן כתב הגאון מהר"ל [מהרוצה לומר] מפראג זצ"ל [זכר צדיק לברכה] בהקדמתו לס' גבורות ה' ד"ג ע"ג [עמוד ג'] וז"ל [וזה לשונו] ואולי יאמרו אם אין עצמותו שכל וגשם ח"ו [חס ושלום] לומר עליו אם כן מהו יתברך.

And so wrote the Gaon, the Maharal of Prague, may the memory of the righteous be a blessing, in his introduction to the book Gevuros Hashem, folio 3, column c; and these are his words: "Perhaps they will say: if His essence is not intellect — and body, G-d forbid to say [it] of Him — then what is He, may He be blessed?

נשיב להם וכי הנשמה שבגוף האדם יוכל לעמוד על אמתתה. כל שכן וכל שכן בורא הכל שאין לשאול עליו קושיא זאת כי לא יראני האדם וחי עכ"ל [עד כאן לשונו].

We shall answer them: can [one] come to know the true nature of the soul that is in a person's body? All the more so, all the more so the Creator of all, about whom one may not ask this question, 'for man shall not see Me and live.'" End of his words.

הרי ביאר שהנשמה עצמה היא למעלה ממהות שכל. והנה כמ"כ [כמו כן] יובן מזה הנמשל למעלה (כמ"ש הגאון הנ"ל) בענין ע"ס [עשר ספירות] עליונות לגבי המאציל א"ס ב"ה.

Thus he has explained that the soul itself is above the essence of intellect. Now, likewise, from this one will understand the analogue above (as the Gaon mentioned above wrote), concerning the supernal Ten Sefiros in relation to the Emanator, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.

או שכמו שהוא למעלה כך הוא למטה בנפש (כמ"ש נעשה אדם בצלמנו כו' דקאי על הנשמה ועיין בשל"ה [בשני לוחות הברית] ד"ט וד"י [ודי יסודות]) שאפילו בחי' חכמה עילאה דאצילות היא רק בחי' כלי לבד לאור א"ס ב"ה,

Or [put otherwise]: as it is above, so it is below in the soul (as it is written, "Let us make man in Our image," etc., which refers to the soul; and see the Shelah, folio 9 and folio 10). [That is,] even the level of supernal Chochmah of Atzilus is only the level of a vessel, nothing more, for the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He,

אבל אינה עצמיותו של המאציל ב"ה כי הוא פשוט בתכלית הפשיטות, משא"כ בחי' חכמה הוא איזה מהות וגדר מיוחד.

but it is not the very being of the Emanator, blessed be He; for He is simple with the utmost simplicity, whereas the level of Chochmah is some specific essence and definition.

3 ואנת חכים זהו השפלה וענוה שמשפיל א"ע [את עצמו] כביכול להיות מתלבש בחכמה ואזי איהו וחיוהי וגרמוהי חד ולא כמו התלבשות הנפש בשכל.

And "You are wise": this is a lowering and humility, that He lowers Himself, as it were, to be enclothed in Chochmah; and then "He and His life-forces and His vessels are one," and [it is] not like the enclothing of the soul in intellect.

ומ"מ הוא רק כלי כו'. וכמ"ש בס' של בינונים דמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] הוא המדע והוא היודע כו' והודו לו חכמי הקבלה,

Nevertheless, it is only a vessel, etc. And as is written in Sefer shel Beinonim, that what the Rambam wrote, "He is the Knowledge and He is the Knower," etc., and the sages of the Kabbalah agreed with him,

זהו דוקא בהתלבשות אור א"ס ב"ה ע"י צמצומים רבים בכלים דחב"ד [דחכמה בינה ודעת] דאצי' אך לא למעלה מהאצי' כו'.

this applies specifically to the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, through many contractions (tzimtzumim), in the vessels of Chochmah, Binah and Daas of Atzilus, but not above Atzilus, etc.

כי הנה בהקדמה לספר גבורות ה' שם השיג לגמרי עמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] שהוא המדע כו', וז"ל [וזה לשונו]

For in the introduction to the book Gevuros Hashem, there, [the Maharal] completely disputed what the Rambam wrote, that He is the Knowledge, etc.; and these are his words:

אבל הוא יתי שקראו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בשם הקב"ה ולא נקרא השכל ב"ה כי אמיתת עצמותו לא נודע רק שהוא נבדל מכל גשם וגוף ומכל הנמצאים

"But He, may He be blessed, whom our Sages, of blessed memory, called by the name 'the Holy One, blessed be He,' and who is not called 'the Intellect, blessed be He': [this is] because the truth of His essence is not known, only that He is separate from all matter and body and from all existing things.

ועל זה נאמר הקדוש ב"ה שענין קדוש נאמר על מי שהוא נבדל כי הוא יתברך פשוט בתכלית הפשיטות כו' יע"ש [ייעויין שם] שהאריך להשיג לגמרי ע"ד הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] הנ"ל.

And of this it is said, 'the Holy One, blessed be He,' for 'holy' is said of one who is separate; for He, may He be blessed, is simple with the utmost simplicity," etc. See there, where he elaborates in completely disputing the words of the Rambam mentioned above.

אמנם לפי קבלת האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] עולה שדברי שניהם אמת, דבא"ס ב"ה עצמו לא שייך כלל לתאר בחי' חכמה כי החכמה נחשבת אצלו כמו עשי' [עשיה] ממש וכדברי הגאון מהר"ל [מהרוצה לומר] שלכן נק' הקב"ה כנ"ל.

However, according to the Kabbalah of the Arizal, of blessed memory, it emerges that the words of both are true. For of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, it does not apply at all to describe [Him by] the level of Chochmah, since before Him Chochmah is considered like actual action (asiyah); and [this accords with] the words of the Gaon, the Maharal, that this is why He is called "the Holy One, blessed be He," as mentioned above.

4 ומ"מ בהתלבשות אור א"ס ע"י צמצומים רבים בכלים דחב"ד [דחכמה בינה ודעת] דאצילות כיון דאיהו וחיוהי וגרמוהי חד בהון זהו מ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] שהוא המדע והוא היודע כו' וכמאמר התיקונים אנת חכים ולא בחכמה ידיעא כו'.

Nevertheless, in the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof) through many contractions (tzimtzumim) in the vessels of Chochmah, Binah and Daas of Atzilus, since "He and His life-forces and His vessels are one" in them, this is what the Rambam wrote, that "He is the Knowledge and He is the Knower," etc.; and as the saying of the Tikkunim, "You are wise, but not with a known wisdom," etc.

ואם כן מכ"ז [מכל זה] מובן מ"ש שהחכמה הוא רק כלי לאור א"ס ב"ה:

If so, from all this one understands what was said, that Chochmah is only a vessel for the Infinite Light, blessed be He.

(והנה הגם שבתניא נתבאר שהנשמה נמשכה מבחי' חכמה שהוא המדע כו' כמו שהבן נמשך ממוח האב והחכמה היא בחי' כלי כנ"ל. אך י"ל [יש לומר] כי אע"פ [אף על פי] שהחכמה היא בחי' כלי מ"מ שורה בה עכ"פ [על כל פנים] א"ס ב"ה עצמו שלמעלה מהחכמה וכמ"ש בס' של בינונים פל"ה בהג"ה [בהגהה]

(Now, although in the Tanya it is explained that the soul is drawn from the level of Chochmah, which is "the Knowledge," etc., as a son is drawn from his father's brain, and Chochmah is the level of a vessel, as mentioned above, it can be said that although Chochmah is the level of a vessel, nevertheless, at any rate, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, who is above Chochmah, rests in it, as is written in Sefer shel Beinonim, chapter 35, in the gloss.

ולכן גם בהנשמה הנמשכת מכלי ח"ע [חכמה עילאה] מלובש גם כן הארה מבחי' האור המלובש בכלי החי"ע [החכמה עילאה] דאיהו וחיוהי חד. וכמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] משל גשמי לזה כמו בהטפה נמשך בה גם ממהות הנפש ועצמותה המלובשת במוחין ולכן מולידה בדומה לה ממש עכ"ל [עד כאן לשונו].

Therefore in the soul too, which is drawn from the vessel of supernal Chochmah, there is also enclothed a radiance from the level of the light that is enclothed in the vessel of supernal Chochmah, for "He and His life-forces are one." And as is written in Iggeres HaKodesh, a physical analogy for this: "As in the drop [of seed], there is drawn into it also [something] of the essence and very being of the soul that is enclothed in the brain (mochin), and therefore it begets [offspring] truly resembling it." End of quote.

וזהו שנזכר לעיל שעצמיות ומהות הנשמה הוא למעלה מהשכל כו' והשכל אינו רק בחי' כלי לבד להנשמה עצמה.

And this is what was mentioned above, that the very being and essence of the soul is above intellect, etc., and the intellect is only the level of a vessel, nothing more, for the soul itself.

אכן באמת בחי' יחידה היא נמשכה מלמעלה ממש מהחכמה, ועיין בזוהר ח"ג [חלק ג'] נשא דקמ"א ע"ב ע"פ ויפח באפיו נשמת חיים, ועיין בשע"ק [בשערי קדושה] להרח"ו [להרבי חיים ויטאל] ח"ג [חלק ג'] ש"ב [של בינונים] שהיחידה שרשה מא"ק [מאדם קדמון]

However, in truth, the level of Yechidah is drawn from actually above Chochmah. And see the Zohar, Part III, Naso, folio 141b, on the verse "And He breathed into his nostrils the breath of life"; and see Sha'arei Kedushah by Rabbi Chaim Vital, Part III, Sha'ar (Gate) 2, that the root of the Yechidah is from Adam Kadmon,

והוא למעלה מעלה מהחכמה ועמ"ש על פסוק אלה מסעי בענין מוצאיהם למסעיהם, ועמ"ש במ"א על פסוק ולא אבה הוי' אלקיך לשמוע אל בלעם בענין האהבה מסותרת שהוא מבחי' קוצו של יו"ד שלמעלה מהחכמה כו'):

which is far, far above Chochmah. And see what is written on the verse "These are the journeys," concerning "their goings-forth according to their journeys"; and see what is written elsewhere on the verse "But Havayah your G-d would not listen to Bilam," concerning the hidden love, which is from the level of the tip (kotz) of the yud, which is above Chochmah, etc.)

5 ב והנה לפיכך בחי' ומדרגת מס"נ [מסירות נפש] שהוא ענין הביטול במציאות ממש לא"ס ב"ה נמשך דוקא מצד עצמיות הנפש שלמעלה מהשכל שבטלה לעצמיות א"ס ב"ה שלמעלה מעלה גם כן מהחכמה כביטול הנר באבוקה.

2. Now, therefore, the level and rank of self-sacrifice (mesirus nefesh), which is the matter of the nullification (bittul) of one's very existence to the Infinite One, blessed be He, comes specifically from the very being of the soul, which is above intellect, and which is nullified to the very being of the Infinite One, blessed be He, who is also far, far above Chochmah, like the nullification of a candle in a torch.

אבל לא די בבחי' השכל שבנפש לבד מאחר שאינו רק כלי וגם מקור החכמה הוא כלי בלבד לאלקות. וזהו בכל נפשך ממש ולא בחינת לבושים לבד מודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה],

But the level of the intellect in the soul alone does not suffice, since it is only a vessel; and even the source of Chochmah is only a vessel for G-dliness. And this is "with all your soul" in the literal sense, and not only the level of [its] garments: thought, speech and action.

(ובזה מתורץ למה לא נמצא בתורה טעם על מס"נ [מסירות נפש] רק על אהבה כמ"ש לאהבה את ה' אלקיך כו' כי הוא חייך אלא שהוא מפני שהמס"נ [שהמסירות נפש] נמשך מצד הבחי' שלמעלה מהשכל א"כ איך שייך לומר ע"ז טעם ושכל).

(This resolves why no reason is found in the Torah for self-sacrifice, only for love, as it is written, "To love Havayah your G-d," etc., "for He is your life." Rather, it is because self-sacrifice comes from the level that is above intellect; if so, how could one speak of a reason and rationale for it?)

ועפ"ז [ועל פי זה] יובן גם כן ענין ותלמוד תורה כנגד כולם, וגם מ"ש ודברת בם מיד לאחר בכל מאדך

According to this, one will also understand the matter of "and the study of Torah is equal to them all," and also what is written, "And you shall speak of them," immediately after "with all your might."

דמאדך היינו אה"ר [אהבה רבה] בלי גבול ליכלל וליבטל באי"ס ב"ה ואיך תתיישב צמאון אה"ר [אהבה רבה] זו ע"י ודברת בם כו' גם בפי' בכל נפשך שהוא מס"נ [מסירות נפש] ממש.

For "your might" is a great love (ahavah rabbah) without limit, to be included and nullified in the Infinite One, blessed be He; so how will the thirst of this great love be quenched through "And you shall speak of them," etc.? [The same question applies] also to the interpretation of "with all your soul" as actual self-sacrifice.

וידוע דיש גם כן עוד פי' דבכל נפשך היינו ג' לבושי הנפש מחשבה ודיבור ומעשה לקשרם במודומ"ע [במחשבה דבור ומעשה] של הקב"ה ע"י עסק התורה ומצות.

And it is known that there is also another interpretation: that "with all your soul" means the three garments of the soul, thought, speech and action, to bind them with the thought, speech and action of the Holy One, blessed be He, through occupying oneself with Torah and mitzvos.

ואם כן איך ב' פירושים אלו שבתיבות בכל נפשך שייכים זל"ז [זה לזה]. והענין כי התורה היא חכמתו ית' שבאצי' שבה מלובש אור אי"ס ב"ה ממש,

If so, how are these two interpretations of the words "with all your soul" related to each other? The explanation is that the Torah is His wisdom, may He be blessed, in Atzilus, in which the very Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is enclothed.

(ולכן נקרא התורה משל הקדמוני שהיא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שהוא כלי לאור אי"ס ב"ה שהוא קדמונו של עולם כמ"ש מזה בדרוש פורים)

(Therefore the Torah is called "the parable of the Ancient One": it is the level of supernal Chochmah, which is a vessel for the Infinite Light, blessed be He, who is "the Ancient One of the world," as is written about this in the discourse for Purim.)

וחכמה דאצילות נתלבשה בחכמה דבי"ע כדי להתלבש בהלכות הערוכות לפנינו שהם מדברים בענינים גשמיים דעשייה פיאה תרומות ומעשרות כו' יציאות השבת כו'.

And Chochmah of Atzilus was enclothed in Chochmah of Beriah, Yetzirah and Asiyah, in order to be enclothed in the laws set out before us, which speak of physical matters of Asiyah: the corner of the field, the heave-offerings and the tithes, etc., the carrying out [from domain to domain] on Shabbos, etc.

וכשהאדם לומד התורה ומבין ומשיג איזו הלכה לאשורה הרי חכמתו מתקשרת בחכמתו יתי שבהלכה זו. והיו לאחדים מכל צד ופנה כמ"ש בס' של בינוני' ח"א [חלק א'] פ"ה.

And when a person studies Torah and understands and grasps some law properly, his wisdom is bound up with His wisdom, may He be blessed, that is in this law, "and they become one, from every side and angle," as is written in Sefer shel Beinonim, Part I, chapter 5.

6 והנה מבואר למעלה שעם היות הנשמה עצמה היא למעלה מהשכל מכל מקום עכ"פ [על כל פנים] השכל הוא כלי לעצמות הנשמה.

Now, it was explained above that although the soul itself is above intellect, nevertheless, at any rate, the intellect is a vessel for the very being of the soul.

וכן למעלה אע"פ [אף על פי] שאור א"ס ב"ה הוא למעלה מגדר ובחי' חכמה אפילו מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] דאצילות מ"מ מלובש הוא בח"ע [בחכמה עילאה]

So too above: although the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is above the definition and level of Chochmah, even the level of supernal Chochmah of Atzilus, nevertheless it is enclothed in supernal Chochmah,

שהחכמה היא דוקא כלי לאור א"ס ב"ה כמ"ש הטעם בס' של בינונים פל"ה בהג"ה [בהגהה]

for Chochmah is specifically a vessel for the Infinite Light, blessed be He, as the reason is given in Sefer shel Beinonim, chapter 35, in the gloss.

וכיון שכן הרי על ידי התקשרות ויחוד חכמה ושכל של הנשמה בחכמה שבתורה שהיא חכמתו ית' ע"י"ז ממילא נעשה ג"כ התכללות ויחוד עצמיות הנשמה שלמעלה מהשכל באור א"ס ב"ה ממש שלמעלה מעלה מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] כיון דאור א"ס ב"ה מלובש בח"ע [בחכמה עילאה] אשר היא הלכה זו.

Since this is so, through the binding and union of the wisdom and intellect of the soul with the wisdom that is in the Torah, which is His wisdom, may He be blessed, through this there comes about of itself the inclusion and union, too, of the very being of the soul, which is above intellect, in the very Infinite Light, blessed be He, which is far, far above the level of supernal Chochmah; since the Infinite Light, blessed be He, is enclothed in supernal Chochmah, which is this law.

7 וגם נשמת האדם שלמעלה מהשכל שלו מלובשת בכח השכל שהרי הנפש נק' נפש המשכלת.

The human soul too, which is above his intellect, is enclothed in the power of intellect, for the soul is called "the intellectual soul."

א"כ בהתקשרות ויחוד שכל האדם בחכמת התורה. נעשה גם כן יחוד עליון יותר מזה והוא התכללות עצמיות הנשמה בעצמיות אור א"ס ב"ה.

If so, in the binding and union of a person's intellect with the wisdom of the Torah, there also comes about a union higher than this, namely the inclusion of the very being of the soul in the very being of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He.

8 וכ"ז [וכל זה] נעשה דוקא על ידי התקשרות השכל בחכמת התורה וזהו שאיתא דאורייתא היא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא].

And all this comes about specifically through the binding of the intellect with the wisdom of the Torah. This is what is stated, that the Torah is the supernal chamber of the Holy One, blessed be He.

ואע"פ [ואף על פי] שהאדם אינו מרגיש כלל התכללות זו בשעת עסקו בתורה ועיקר עסקו וטרדתו הוא בהחכמה להשיגה

And although a person does not feel this inclusion at all while he is occupied with Torah, and his main occupation and preoccupation is with the wisdom, to grasp it;

ולא עוד אלא שאפשר שיתערב מקצת ישות באמצע אם השכיל בטוב כו'

and not only that, but it is possible that some measure of self-importance (yeshus) will mix in along the way, if he has understood well, etc.;

מ"מ מאחר שעיקר כוונתו לשמה ובתורת ה' דוקא חפצו לכן עצמיות נשמתו נכללת באי"ס ב"ה ואע"ג [ואף על גב] דאיהו לא חזי מזליה חזי. (ועמ"ש מכל זה בד"ה וידבר אלקים גבי חג השבועות ע"ש).

nevertheless, since his main intention is for its own sake, and "his desire is" specifically "in the Torah of Havayah," therefore the very being of his soul is included in the Infinite One (Ein Sof), blessed be He; and even though he does not see, his mazal sees. (And see what is written about all this in the discourse beginning "And G-d spoke," for the festival of Shavuos; see there.)

ובזה יובן איך שני הפי' דבכל נפשך מישך שייכי אהדדי וגם דשייך ודברת בם תיכף לובכל מאדך.

With this one will understand how the two interpretations of "with all your soul" are bound up with each other, and also that "And you shall speak of them" belongs immediately after "and with all your might."

כי המס"נ [המסירות נפש] ליבטל ולהכלל באי"ס ב"ה ובעסקו בתורה גם כן מתכללת נשמתו באי"ס ב"ה כו'

For self-sacrifice (mesirus nefesh) is to be nullified and included in the Infinite One, blessed be He; and in his occupation with Torah, too, his soul is included in the Infinite One, blessed be He, etc.

לכן ענין ודברת בם הוא המרוה צמאון האה"ר [האהבה רבה] דבכל מאדך ליבטל וליכלל באי"ס ב"ה (ועמ"ש מענין עסק התורה בד"ה כי ביום הזה יכפר בפי' והיו הדברים האלה כו' ודברת בם ע"ש):

Therefore "And you shall speak of them" is what quenches the thirst of the great love (ahavah rabbah) of "with all your might," to be nullified and included in the Infinite One, blessed be He. (And see what is written on the matter of occupation with Torah in the discourse beginning "For on this day He shall atone," in the explanation of "And these words shall be," etc., "and you shall speak of them"; see there.)

9 ג וזהו הטעם לעוצם השקידה בתלמוד תורה של חכמי המשנה והגמרא אשר זה היה עבודתם כל הימים לא פסק פומי' [פומיה] מגירסא. ומהדר תלמודי' [תלמודיה] מתלתין יומין לתלתין יומין וגם רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] כנז' [כנזכר] בשבת פ' במה מדליקין.

3. And this is the reason for the immense diligence in Torah study of the sages of the Mishnah and the Gemara, for whom this was their service all their days: "his mouth did not cease from study," and "he would review his learning every thirty days"; and also Rabbi Shimon bar Yochai, as is mentioned in [tractate] Shabbos, the chapter Bameh Madlikin.

10 וגם בזוהר נז' [נזכר] מארי מתניתא ומארי קבלה מועטים היו ומהו הלימוד סדר זרעים בצמח הארץ וסדר טהרות אבות הטומאה כו'

And in the Zohar too the "masters of the Mishnah" are mentioned, and the masters of the Kabbalah were few. And what is [their] study? The Order of Zeraim, on what grows from the earth, and the Order of Taharos, the primary sources of impurity, etc.

שהם הכל מדברים בענינים גשמיים אלא לפי שבהם נתלבשה חכמתו ית' ע"י התלבשות בחכמה דבריאה כו' כנ"ל

All of these speak of physical matters; but [they were studied] because His wisdom, may He be blessed, was enclothed in them, through being enclothed in the Chochmah of Beriah, etc., as mentioned above;

ובתוכה שורה אור א"ס ב"ה, וזהו עיקר התכלית להמשיך גילוי אור א"ס ב"ה שלמעלה מהאצי'.

and within it rests the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He. And this is the main purpose: to draw down the revelation of the Infinite Light, blessed be He, that is above Atzilus.

11 וגם המלאכים בקשו התורה בשביל זה ולא ניתנה להם אלא לישראל דוקא להמשיך גילוי אור הסוכ"ע בעה"ז [בעולם הזה] דוקא

The angels, too, asked for the Torah for this reason, yet it was not given to them, but specifically to Israel, to draw down the revelation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) specifically into this world.

ולכן נתלבשה התורה בענינים גשמיים דוקא. בכדי שאח"כ בתחה"מ [בתחיית המתים] שהוא תכלית הבריאה יהי' [יהיה] גילוי זה לנשמות שבגופים דוקא.

Therefore the Torah was enclothed specifically in physical matters, so that afterwards, at the Resurrection of the Dead, which is the purpose of creation, this revelation will come to souls in bodies specifically.

12 והיינו ע"י ביטול הנפש והתכללותה באור א"ס ב"ה עכשיו ע"י עסק התורה כנ"ל

And this is through the nullification (bittul) of the soul and its inclusion in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, now, through occupation with Torah, as mentioned above:

שלא להיות בבחי' יש בפ"ע [בפני עצמו] אלא להיות בטל לאור א"ס ורצונו וחכמתו שזהו עסק התורה וכמ"ש ולא תחללו שלא לעשות בחי' חלל והעלם אור א"ס ב"ה.

not to be in the state of a "something" (yesh) by itself, but to be nullified to the Infinite Light and to His will and wisdom, which is occupation with Torah. And as it is written, "And you shall not profane (techalelu)": not to make a void (chalal) and a concealment of the Infinite Light, blessed be He.

שהוא ית' אינו שורה במי שהוא יש ודבר שאין אני והוא יכולים לדור בעולם א"כ גורם בחי' חלל שמסתלק אור א"ס ב"ה ממנו כו'.

For He, may He be blessed, does not rest upon one who is a "something" and an entity, for "I and he cannot dwell in the world [together]"; if so, he causes [a state of] void, in that the Infinite Light, blessed be He, withdraws from him, etc.

13 והנה ידוע שלהיות התהוות העולמות נעשה חלל ומקום פנוי ואח"כ נמשך קו לתוך מקום החלל, וענין החלל הוא העלם האור והקו היא בחי' הגלוי.

Now, it is known that for the worlds to come into being, a void (chalal) and an empty space were made, and afterwards a kav (line of light) was drawn into the place of the void. The void is the concealment of the light, and the kav is the level of revelation.

אך כיון שהגילוי מעט רק עד"מ בבחי' קו וחוט לבד ע"כ ברבוי ההשתלשלות העולמות נעשה למטה בחי' העלם והסתר, וגם כי הארת הקו מסתיים במלכות דאצי' אלא שאח"כ נמשך ובוקע דרך הפרסא.

But since the revelation is small, only, by way of analogy, in the form of a line and a thread alone, therefore, through the many stages of the chain of descending worlds (hishtalshelus), concealment and hiding come about below; and also because the radiance of the kav ends at Malchus of Atzilus, except that afterwards it is drawn on and breaks through the partition (parsa).

אמנם לע"ל [לעתיד לבוא] יהי' [יהיה] גילוי אור א"ס שלמעלה מהצמצום וחלל ולא יהי' [יהיה] עוד הגילוי בבחי' קו אלא עצמות אור א"ס יתגלה ולא יהיה עוד חלל והפסק כלל.

In the Time to Come, however, there will be a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) that is above the tzimtzum and the void. The revelation will no longer be in the form of a kav; rather, the very essence of the Infinite Light will be revealed, and there will no longer be any void or interruption at all.

14 והגילוי יהיה למטה דוקא. משא"כ עכשיו שהקו מסתיים באצי' כו' והא בהא תליא שכשהגילוי רק בבחי' קו ע"כ הולך ומתמעט וכמשל החבל שבראשו עב והולך ומתקצר כו' עד שמסתיים באצי'

And the revelation will be specifically below; whereas now the kav ends in Atzilus, etc. The one depends on the other: when the revelation is only in the form of a kav, therefore it keeps diminishing, like the analogy of a rope that is thick at its top and keeps tapering, etc., until it ends in Atzilus;

משא"כ כשהגילוי הוא עצמיות האור שלא בבחי' קו הנה מעלה ומטה שוין,

whereas when the revelation is of the very essence of the light, not in the form of a kav, above and below are equal.

(וכמ"ש בד"ה זכור את יום השבת גבי פי' קוינו כו' ולעתיד כו' ע"ש), וגילוי זה לע"ל [לעתיד לבוא] הוא ע"י עסק התורה עכשיו בבחי' ביטול שבחכמת התורה שורה ומלובש אור א"ס אלא שהוא בבחי' קו.

(As is written in the discourse beginning "Remember the Shabbos day," regarding the explanation of "We have hoped (kivinu)," etc., and "in the Time to Come," etc.; see there.) And this revelation in the Time to Come comes through occupation with Torah now in a state of self-nullification (bittul); for in the wisdom of the Torah the Infinite Light (Or Ein Sof) rests and is enclothed, except that it is in the form of a kav.

וע"י הביטול של הנפש האדם שעצמיות הנפש נכללת בבחי' ביטול בהקו אור א"ס שבתורה גורם וממשיך התגלות עצמיות האור שלמעלה מהקו והחלל כו',

And through the nullification of a person's soul, in that the very being of the soul is included, in a state of nullification, in the kav of the Infinite Light that is in the Torah, he causes and draws down the revelation of the very essence of the light that is above the kav and the void, etc.

(כי ביטול היש מעורר מאד למעלה לכן ביטול זה של הנפש והחב"ד [והחכמה בינה ודעת] שלה ולבושיה מו"ד [מחשבה ודבור] בעסק התורה בבחי' ולא תחללו גורם להמשיך תוספת אור בהתורה.

(For the nullification of the "something" (yesh) brings about a great arousal above. Therefore this nullification of the soul, and of its Chochmah, Binah and Daas and its garments of thought and speech, in occupation with Torah in the manner of "And you shall not profane," causes additional light to be drawn into the Torah.

וזהו פי' עוסק בתורה לשמה ר"ל [רוצה לומר] לשם התורה עצמה. שהרי עכשיו מלובש בה רק קו מאור א"ס וע"י עסק האדם בתורה לשמה גורם התגלות אור א"ס שלמעלה מהקו כו', ועמ"ש סד"ה ויקח קרח).

And this is the meaning of "one who occupies himself with Torah for its own sake (lishmah)": that is, for the sake of the Torah itself. For now only a kav of the Infinite Light is enclothed in it, and through a person's occupation with Torah for its own sake he causes the revelation of the Infinite Light that is above the kav, etc. And see what is written at the end of the discourse beginning "And Korach took.")

ומ"מ ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו, כי בכדי שיהיה נעשה התכללות הנפש באור א"ס ב"ה בעסק התורה ברעותא דלבא תליא מלתא שיחפוץ באמת בביטול זה.

Nevertheless, our Sages, of blessed memory, said, "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah." For in order for the inclusion of the soul in the Infinite Light, blessed be He, to come about through occupation with Torah, "the matter depends on the desire of the heart": that he truly desire this nullification.

15 והיינו ע"י קדימת ק"ש [קריאת שמע] ותפלה וכמ"ש האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] למס"נ [למסירות נפש] באחד.

And this is through preceding [Torah study] with the Shema and prayer, and as the Arizal, of blessed memory, wrote: to give over one's soul (mesirus nefesh) in [the word] "One."

דלכאורה הרי מס"נ [מסירות נפש] הוא באומרו ובכל נפשך. אלא כי ענין מס"נ [מסירות נפש] באחד היינו הביטול עצמיות נפש האלקית שלמעלה מהשכל כו'. וענין מס"נ [מסירות נפש] דובכל נפשך היינו שגם נפש הבהמית תסכים לזה בבחי' אתכפייא ואתהפכא

For seemingly, self-sacrifice is when one says "and with all your soul." But the matter of self-sacrifice in "One" is the nullification of the very being of the G-dly soul, which is above intellect, etc.; and the matter of self-sacrifice of "and with all your soul" is that the animal soul, too, should agree to this, in the manner of subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha),

והיינו ע"י ההתבוננות כו', ולזאת אח"כ כשעוסק בתורה ומתקשר שכלו בחכמתו ית' שבתורה. נעשה ג"כ יחוד והתכללות עצמיות הנפש באור א"ס ב"ה ממש המלובש בח"ע [בחכמה עילאה].

and this is through contemplation, etc. Therefore, afterwards, when he occupies himself with Torah and his intellect is bound with His wisdom, may He be blessed, that is in the Torah, there also comes about a union and inclusion of the very being of the soul in the very Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that is enclothed in supernal Chochmah.

16 וכמ"ש אם ישים אליו לבו כו'.

And as it is written, "If he sets his heart toward Him," etc.

והגם שבדברי רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] נז' [נזכר] הלשון כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו אלא תורה וגמילות חסדים. הנה ודאי דגמילות חסדים הוא כפשוטו ממש כי תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים והלומד ואינו עושה נוח לו שתהפך שלייתו ע"פ.

And although in the words of our Sages, of blessed memory, the wording mentioned is, "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah; rather, Torah and acts of kindness," certainly acts of kindness are [meant] in their actual, literal sense, for "the purpose of wisdom is teshuvah and good deeds," and "one who learns and does not do, it would be better for him had his afterbirth been turned over on his face."

אמנם באמת גם עיון תפלה הוא בכלל גמ"ח [גמילות חסדים] כדאיתא בגמ' [בגמרא] ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] בשבת דקכ"ז (ועמ"ש בד"ה וכל בניך למודי ה' בענין בניך ובוניך):

However, in truth, concentration in prayer (iyun tefillah) is also included in acts of kindness, as is stated in the Gemara and as Rashi explains, in [tractate] Shabbos, folio 127. (And see what is written in the discourse beginning "And all your children shall be taught of Havayah," concerning "your children" [and] "your builders.")

17 ד והנה מכ"ז [מכל זה] יובן שמעלה ומדרגה זו שבעסק התורה ששכל האדם העוסק בתורה מתקשר ומתאחד בחכמתו ית'.

4. Now, from all this it will be understood that this virtue and rank in occupation with Torah, that the intellect of a person who occupies himself with Torah is bound and united with His wisdom, may He be blessed,

ועי"ז נכלל עצמיות הנפש באור א"ס ב"ה המלובש בחכמתו ית' זהו דייקא בעסק התורה הנגלות לנו שהם שיתא סדרי משנה המדברים מכשר ופסול טמא וטהור וחייב וזכאי כו'

and through this the very being of the soul is included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that is enclothed in His wisdom, may He be blessed, is specifically in occupation with [the parts of] the Torah that are revealed to us, which are the six orders of the Mishnah, which speak of what is fit and unfit, impure and pure, liable and exempt, etc.

לפי שהם נתלבשו בעשיה ר"ל [רוצה לומר] שחכמתו יתברך שבאצי' שבתוכה אור א"ס ב"ה נסעה וירדה עד שנתלבשה בדברים גשמיים שבעניני עוה"ז

For they have been enclothed in Asiyah; that is to say, His wisdom, may He be blessed, of Atzilus, within which is the Infinite Light, blessed be He, journeyed and descended until it was enclothed in physical things, in the matters of this world,

בכדי שהאדם הלומד ההלכה יהיה שכלו משיג ותופס מהות ועצמיות החכמה שבההלכה מכיון שמדברת בענינים גשמיים שמהותן מושג.

so that the intellect of a person who learns the law will grasp and take hold of the essence and very being of the wisdom in the law, since it speaks of physical matters, whose essence is grasped.

18 ולכן נעשה התקשרות ויחוד אמיתי שכל האדם בחכמה שבההלכה

Therefore there comes about a true binding and union of a person's intellect with the wisdom in the law.

וכיון שהיא חכמתו ית' ממש המיוחדת במאצילי' [במאצילה] א"ס ב"ה רק שנתלבשה בלבושי' [בלבושין / בלבושים] כו' ע"כ ע"י נעשה ג"כ היחוד העליון שעצמיות נשמתו נכללת בעצמות אור א"ס המלובש בח"ע [בחכמה עילאה] המלובשת בהלכה זו.

And since it is actually His wisdom, may He be blessed, which is united with its Emanator, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, only that it has been enclothed in garments, etc., therefore through this there also comes about the higher union: the very being of his soul is included in the very essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), which is enclothed in supernal Chochmah, which is enclothed in this law.

אבל בלימוד חכמת הקבלה הואיל שחכמתו ית' שבענינים אלו מלובשת בעניינים רוחניים כמו בתיקון פרצופי האצי' או בבי"ע בבריאת שרפים וחיות כו' נשמות ומלאכים ג"ע [גן עדן] העליון וג"ע [וגן עדן] התחתון כו'

But in the study of the wisdom of the Kabbalah, since His wisdom, may He be blessed, in these matters is enclothed in spiritual matters, such as the arrangement (tikkun) of the partzufim of Atzilus, or, in Beriah, Yetzirah and Asiyah, the creation of seraphim and chayos, etc., souls and angels, the upper Gan Eden and the lower Gan Eden, etc.,

הרי האדם הלומד זה דהיינו ידיעת סדר ההשתלשלות שבע"ח [שבעץ חיים] אין יד שכלו משיג מהות חכמה זו ששכל האדם אינו משיג המהות רק בעשיה ולא מהות הרוחניות איך ומה הוא רק מציאותו,

a person who learns this, that is, the knowledge of the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus) in Etz Chaim, his intellect cannot reach the essence of this wisdom; for the human intellect grasps the essence only in Asiyah, and not the essence of the spiritual, how and what it is, but only its existence.

ולכן כשחכמתו יתּ' מלובשת בעשיה משיג מהותם ממש כמו בדּ' רשות לשבת משיג היטב מהות רה"י [רשות היחיד] ומהות רה"ר [רשות הרבים].

Therefore, when His wisdom, may He be blessed, is enclothed in Asiyah, he grasps their actual essence: as with the four domains for Shabbos, he grasps well the essence of the private domain and the essence of the public domain.

משא"כ כשהחכמה מדברת בענינים רוחניים שאין מהותן מושג כלל היינו בלימוד הקבלה אין שכלו תופס ומשיג ומתקשר כ"כ [כל כך] במהות חכמתו יתּ'. רק במציאותּ' [במציאותה] ולא במהותּ' [במהותה]

Whereas when the wisdom speaks of spiritual matters, whose essence is not grasped at all, that is, in the study of the Kabbalah, his intellect does not take hold of, grasp and bind itself so much with the essence of His wisdom, may He be blessed, but only with its existence and not with its essence.

ואין זה יחוד והתקשרות כמו בנגלה ששכל האדם תופס ומשיג מהות חכמתו יתּ' ולא מציאותה לבד.

And this is not a union and binding like [that] in the revealed [Torah], where a person's intellect takes hold of and grasps the essence of His wisdom, may He be blessed, and not its existence alone.

19 ולכן עי"ז דוקא נעשה ג"כ התכללות עצמיות נשמתו באור א"ס המלובש בחכמתו יתברך שהשיג מהותה ממש. שבתוכה א"ס ב"ה.

Therefore, specifically through this there also comes about the inclusion of the very being of his soul in the Infinite Light (Or Ein Sof) that is enclothed in His wisdom, may He be blessed, whose actual essence he has grasped, within which is the Infinite One, blessed be He.

משא"כ בלימוד ידיעת סדר ההשתלשלות שהשיג רק מציאות מחכמתו יתּ' ולא המהות ממש.

This is not so in learning the knowledge of the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), where he has grasped only the existence of His wisdom, may He be blessed, and not the actual essence.

20 וזהו מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] דקבלה היא באצילות ותלמוד הוא בבריאה ומשנה ביצי' [ביצירה] ומקרא הוא בעשי' [בעשיה]. דלכאורה תמוה שהרי משנה ותלמוד הן תשבע"פ [תורה שבעל פה] ודאי כולם נמשכו מחכמה דאצי' וכ"ש [וכל שכן] המקרא תשב"כ [תורה שבכתב],

And this is what is written in Pri Etz Chaim, that Kabbalah is in Atzilus, Talmud is in Beriah, Mishnah in Yetzirah, and Scripture is in Asiyah. Seemingly this is puzzling: for Mishnah and Talmud are the Oral Torah, [and] certainly they were all drawn from the Chochmah of Atzilus; all the more so Scripture, the Written Torah.

אלא דר"ל [דרוצה לומר] בבחי' ההתלבשות שבמקרא נתלבשה ח"ע [חכמה עילאה] גם בעשי' [בעשיה] שעיקר הקפידא הוא על תמונת האותיות ושיהיה הקלף כדין כו' ובתגין שבהם נרמזו רזין דאורייתא שלא יוכלו להתלבש בדיבור אלא ע"י עשי' [עשיה] כמו לחכימא ברמיזא כו'

Rather, it means [that it speaks of] the level of the enclothing: in Scripture supernal Chochmah has been enclothed even in Asiyah, for the main strictness is about the form of the letters, and that the parchment be according to law, etc., and about the crowns (tagin), in which the secrets of the Torah are alluded to, which could not be enclothed in speech but only through action (asiyah), as [in] "for the wise, a hint," etc.

ומשנה ותלמוד הן נתלבשו ביצי' [ביצירה] ובריאה שהוא בחי' אותיות הדבור והחכמה שבהן.

And Mishnah and Talmud were enclothed in Yetzirah and Beriah, which are the level of the letters of speech and the wisdom in them.

משא"כ קבלה היא באצי' דהיינו שאין מהות חכמה זו מושגת למטה כיון שלא נתלבשה בבריאה ויצי' [ויצירה] כמו משנה ותלמוד.

Whereas Kabbalah is in Atzilus, that is, the essence of this wisdom is not grasped below, since it has not been enclothed in Beriah and Yetzirah as Mishnah and Talmud have.

לכן אין מושג רק מציאותה ולא מהותה משא"כ משנה ותלמוד מושג מהות חכמתו ית' שבהן.

Therefore only its existence is grasped, and not its essence; whereas in Mishnah and Talmud the essence of His wisdom, may He be blessed, that is in them is grasped.

21 וזהו ענין משנה ביצירה כו' שעי"ז מושג מהותן. אך להבין לפ"ז [לפי זה] תוכן ענין לימוד פנימית התורה

And this is the matter of "Mishnah in Yetzirah," etc.: that through this their essence is grasped. But according to this, one must understand the substance of the study of the inner dimension (pnimiyus) of the Torah,

שהאריכו בזהר ותיקונים ובע"ח [ובעץ חיים] בחיוב לימוד זה וכמ"ש ג"כ בספר ראשית חכמה בהקדמה ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] במסכת שבועות שלו בפרק נר מצוה הפליג מאד במעלת לימוד זה.

for in the Zohar, the Tikkunim and Etz Chaim they elaborated on the obligation of this study, as is also written in the book Reishis Chochmah, in the introduction; and the Shelah, in his Tractate Shavuos, in the chapter Ner Mitzvah, greatly extolled the virtue of this study.

22 ויובן ענין זה בהקדים תחלה ענין שליש במקרא.

This matter will be understood by first prefacing the matter of "a third in Scripture."

כי הנה ענין הלימוד במקרא אינו ע"ד לימוד משנה ותלמוד שהעיקר הוא להשיג החכמה שבהן שע"י יתקשר שכל האדם בחכמה זו שבתורה כו' אלא דצריך ג"כ להוציא הדברים בדיבור פה דוקא

For the study of Scripture is not in the manner of the study of Mishnah and Talmud, where the main thing is to grasp the wisdom in them, so that through this a person's intellect will be bound with this wisdom in the Torah, etc., except that one must also bring out the words in actual speech of the mouth;

אבל מ"מ אם אומר ההלכה ואינו מבין אינו נחשב לו ללימוד כלל כמ"ש במ"א סי' נ',

but nevertheless, if he says the law and does not understand [it], it is not considered learning for him at all, as is written in the Magen Avraham, section 50.

משא"כ בעסק המקרא ותשב"כ [ותורה שבכתב] אם מוציא בשפתיו אע"פ [אף על פי] שאינו מבין אפי' [אפילו] פי' המלות מפני שהוא ע"ז ה"ז [הרי זה] מקיים מצות ולמדתם, שלפיכך כל ע"ה [עם הארץ] מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים וכן כשעולה לס"ת [לספר תורה],

Whereas in occupation with Scripture and the Written Torah, if he utters [it] with his lips, even though he does not understand even the meaning of the words because he is unlearned, he thereby fulfills the mitzvah of "and you shall learn them." That is why every unlearned person recites the blessing over the Torah in the morning before the verses, and likewise when he is called up to the Torah scroll.

וכ"כ [וכן כתב] בפרדס שכ"ז [שכל זה] פ"א גבי לימוד המקרא שגם מי שלא יבין לחבר התיבות גם הוא אם יעסוק בו יומם ולילה שכרו אתו ופעולתו לפניו כו',

And so it is written in the Pardes, Sha'ar (Gate) 27, chapter 1, concerning the study of Scripture: that even one who does not understand how to join the words, he too, if he occupies himself with it day and night, "his reward is with him and his recompense before him," etc.;

ואדרבה כתב והלומד בתורה לדעת כמי שלומד בספר זכרונות כו' הלואי שלא יפסיד כו' ע"ש.

and on the contrary, he wrote: "And one who learns the Torah [only] to know [it], as one who learns from a book of chronicles, etc., if only he would not lose," etc.; see there.

23 והענין כי הנה מה שבא מהתשב"כ [מהתורה שבכתב] בהתגלות בתשבע"פ [בתורה שבעל פה] דהיינו ידיעת איך ומה לעשות הציצית והתפילין כו' עד"מ,

The explanation is this. What comes from the Written Torah into revelation in the Oral Torah, namely, the knowledge of how and what to do [in] the tzitzis and the tefillin, etc., for example,

זהו התלבשות אור א"ס בבחי' חכמה וח"ע [וחכמה עילאה] נתלבשה בח"ת [בחכמה תתאה] עד שנתלבשה בחכמה דבריאה יצירה ומשם נתלבשה בהלכות דתשבע"פ [דתורה שבעל פה] עד שנתלבשה החכמה להיות מושג ונתפס בשכל אנושי.

this is the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof) in the level of Chochmah: supernal Chochmah was enclothed in the lower Chochmah, until it was enclothed in the Chochmah of Beriah [and] Yetzirah, and from there it was enclothed in the laws of the Oral Torah, until the wisdom was enclothed so as to be grasped and held by human intellect.

אמנם יש בתורה דברים שלא ניתנו להתלבש למטה בחכמה ושכל כלל וכמו ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר,

However, there are things in the Torah that were not given to be enclothed below in wisdom and intellect at all, such as "And Yosef was brought down to Egypt, and Potiphar bought him."

(ועיין בפ' המשניות להרמב"ם [להרבי משה בן מימון] פרק חלק וז"ל [וזה לשונו] ואין הפרש בין ובני חם כוש ומצרים. ושם אשתו מהיטבאל. ותמנע היתה פלגש. ובין אנכי ה' אלקיך. ושמע ישראל כי הכל מפי הגבורה),

(And see the Rambam's Commentary on the Mishnah, the chapter Chelek; these are his words: "And there is no difference between 'And the sons of Cham: Cush and Mitzrayim,' 'And the name of his wife was Mehetavel,' 'And Timna was a concubine,' and 'I am Havayah your G-d' and 'Hear, O Israel'; for all is from the mouth of the Almighty.")

שבחי' ההמשכה מאור א"ס המרומז באותיות אלו וספור זה לא יוכל להתלבש כלל בחכמה ושכל.

For the level of the drawing-down from the Infinite Light that is alluded to in these letters and this narrative cannot be enclothed in wisdom and intellect at all.

ולכן ההמשכה היא רק ע"י האותיות והפסוקים בלבד כי נעוץ סופן בתחלתן כו', ולכן גם מה שלא נתלבש בחכמה דהיינו שהוא מבחי' כתר שלמעלה מהחכמה

Therefore the drawing-down is only through the letters and the verses alone, for "their end is wedged in their beginning," etc. Therefore even what was not enclothed in Chochmah, that is, what is from the level of Keser (the Crown), which is above Chochmah

(כי אורייתא מחכמה נפקת. נפקת דייקא שהתגלותה הוא מבחי' חכמה אבל שרשה בעצם למעלה מהחכמה וכמ"ש לעיל בד"ה ויקרא אל משה,

(for "the Torah comes forth from Chochmah": "comes forth," specifically, that its revelation is from the level of Chochmah, but its root in essence is above Chochmah, as is written above in the discourse beginning "And He called to Moshe";

ולכן מה שנתלבש ממנה בבחי' חכמה הוא רק הארה ע"י שערות וצמצומים כי אבא יונק ממזלא כו' אבל עצם האור שבכתר לא יוכל להתלבש בחכמה).

and therefore what of it was enclothed in the level of Chochmah is only a radiance, through "hairs" and contractions, for "Abba draws from the mazal," etc.; but the essence of the light in Keser cannot be enclothed in Chochmah),

ואעפ"כ [ואף על פי כן] נמשך הוא ג"כ ע"י האותיות שבתשב"כ [שבתורה שבכתב] ולכן נקרא מקרא שקורא וממשיך התגלות אור א"ס ע"י האותיות אף שאינו משיג כלל, ועמ"ש מענין אותיות התורה איך ששרשן למעלה מהחכמה בד"ה נר חנוכה כו' כדי שתהא מזוזה מימין כו' ע"ש

nevertheless, it too is drawn down through the letters of the Written Torah. Therefore it is called Mikra (Scripture), for one calls (korei) and draws down the revelation of the Infinite Light through the letters, even though he does not grasp [it] at all. And see what is written on the matter of the letters of the Torah, how their root is above Chochmah, in the discourse beginning "The Chanukah lamp," etc., "so that the mezuzah be on the right," etc.; see there;

וסד"ה צאינה וראינה גבי בעטרה שעטרה שהעטרה נעשה מאבנים טובות הוא בחי' אותיות התורה,

and at the end of the discourse beginning "Go out and see," regarding "with the crown with which [his mother] crowned [him]," that the crown, which is made of precious stones, is the level of the letters of the Torah.

(וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל התורה שמותיו של הקב"ה. ועד"ז יובן מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] יפה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים כו' כי הן המשכות ממקור התורה כמו שהוא עדיין למעלה מבחינת חכמה,

(As our Sages, of blessed memory, said: "The whole Torah is names of the Holy One, blessed be He." And in this way one will understand the saying of our Sages, of blessed memory, "The conversation of the servants of the Patriarchs is more beautiful than the Torah of the children," etc.; for they are drawings-down from the source of the Torah as it is still above the level of Chochmah.

וע"כ האריכה התורה הרבה בסיפור מעשה דאליעזר עבד אברהם כו' יותר מבכמה גופי תורה מתורתן של בנים כו'.

Therefore the Torah elaborated greatly in the account of the episode of Eliezer, the servant of Avraham, etc., more than on many essential laws of the Torah, [which are] "the Torah of the children," etc.

ועד"ז הוא ענין סיפור ויוסף הורד מצרימה כו' כנ"ל. והמשכה זו הוא ע"י האותיות דוקא. ולכן אף ע"ה [עם הארץ] שאינו מבין פי' המלות ממשיך משא"כ בתשבע"פ [בתורה שבעל פה] שנתלבשה בחכמה לכך כשאינו מבין אינו ממשיך

In the same way is the matter of the narrative "And Yosef was brought down to Egypt," etc., as mentioned above. And this drawing-down is specifically through the letters; therefore even an unlearned person who does not understand the meaning of the words draws [it] down. Whereas in the Oral Torah, which has been enclothed in Chochmah, therefore when he does not understand he does not draw down.

אבל בתשב"כ [בתורה שבכתב] ממשיך אף שאינו מבין ואינו תלוי כ"כ [כל כך] בהבנת הפי' יען מקור המשכה זו הוא מלמעלה מהחכמה כו' והיינו ע"י האותיות ולכן נק' תשב"כ [תורה שבכתב] מקרא שקוראים וממשיכים ע"י האותיות ועמ"ש מענין מקרא סד"ה ענין ק"ש [קריאת שמע]).

But in the Written Torah he draws down even though he does not understand, and it does not depend so much on understanding the meaning, because the source of this drawing-down is from above Chochmah, etc., and this is through the letters. Therefore the Written Torah is called Mikra, for one calls and draws down through the letters. And see what is written on the matter of Mikra at the end of the discourse beginning "The matter of the recital of the Shema.")

והנה בכלל לימוד המקרא הוא ג"כ לימוד האגדות שהרי רוב האגדות הם על הפסוקים ומעט מוסר וגם הם אין מושגים ובכלל מקרא יחשב.

Now, included in the study of Scripture is also the study of the Aggados, for most of the Aggados are on the verses, with a little ethical instruction; and they too are not grasped, and they are counted as included in Scripture.

והנה בכלל מקרא הוא ג"כ לימוד פנימית התורה שהרי מדרש הזהר הוא על פסוקי התורה.

And included in Scripture is also the study of the inner dimension (pnimiyus) of the Torah, for the Midrash of the Zohar is on the verses of the Torah.

24 ועוד שגם בלימוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות.

Moreover, even in the study of the secrets of the Torah one grasps only the existence of the chain of descending worlds (hishtalshelus), and not the essence.

א"כ אינו דומה למשנה ותלמוד שמשיג מהות חכמתו ית' ובלימוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו מהו בחי' אופנים וחיות ושרפים וכ"ש [וכל שכן] למעלה יותר כו'. אלא רק ידיעת המציאות.

If so, it is not like Mishnah and Talmud, where one grasps the essence of His wisdom, may He be blessed; whereas in the study of the chain of descent one does not grasp at all the essence of this wisdom, what the level of the ofanim, chayos and seraphim is, and all the more so [what is] higher, etc., but only the knowledge of [their] existence.

25 ואעפ"כ [ואף על פי כן] דבר גדול הוא מאד כיון דא"א להיות בזה השגת המהות.

Nevertheless, it is a very great thing, since in this a grasp of the essence is impossible.

וה"ז [והרי זה] כמו שבמקרא אע"פ [אף על פי] שא"א להיות ההשגה בבחי' חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא אף שאותיות הוא רק בחי' האחרונה ונקרא בחי' דומם לגבי השכל כו'. כמ"כ [כמו כן] ידיעת המציאות מהפנימית אע"פ [אף על פי] שאינו משיג כלל המהות דבר גדול הוא עד להפליא.

This is like Scripture: although comprehension [of it] on the level of Chochmah is impossible, since its root is above Chochmah, therefore even his saying the letters is a great and mighty thing, although letters are only the last level and are called the level of the inanimate relative to intellect, etc. So too the knowledge of the existence of the inner dimension, even though he does not grasp the essence at all, is a great thing, wondrously so.

26 ועיין זח"ג [זהר חלק ג] פ' אחרי דע"ג א' ג' דרגין אינון מתקשרין דא בדא, ועמ"ש מזה בד"ה כי קרוב אליך הדבר מאד,

And see the Zohar, Part III, Parshas Acharei, folio 73a: "Three levels are bound to one another." And see what is written about this in the discourse beginning "For the thing is very near to you."

והנה כיון שהתורה היא הממוצע המקשר ומחבר נש"י [נשמות ישראל] להקב"ה, והממוצע יש בו שני בחינות סתים וגליא א"כ בחי' הפנימיות הנק' סתים הוא המקשר ומחבר בחי' פנימיות של הנשמה לבחי' פנימיות אלהותו ית'.

Now, since the Torah is the intermediary that binds and joins the souls of Israel to the Holy One, blessed be He, and the intermediary has two aspects, hidden and revealed (stim and galya), then the inner aspect, which is called hidden, is what binds and joins the inner aspect of the soul to the inner aspect of His G-dliness, may He be blessed.

27 ועיין זח"ג [זהר חלק ג] בהעלותך קנ"ב א'. ועמ"ש ע"פ חסדי ה' כי לא תמנו בענין שיש ב' בחינות חסד.

And see the Zohar, Part III, Beha'alosecha, [folio] 152a. And see what is written on the verse "The kindnesses of Havayah, for we have not ceased," concerning there being two levels of Chesed (kindness).

ועד"ז יובן קצת ענין סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין] סתים וגליא כו', ועמ"ש בד"ה שובה ישראל בענין מ"ש אם יהיה אלקים עמדי כו' והיה הוי' לי לאלקים,

In this way one will understand somewhat the matter of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin), hidden and revealed, etc. And see what is written in the discourse beginning "Return, O Israel," on the matter of what is written, "If Elokim will be with me," etc., "then Havayah will be Elokim to me."

ועמ"ש מענין סתים וגליא סד"ה להבין ענין לחם משנה. ועמ"ש מזה בביאור ע"פ לריח שמניך.

And see what is written on the matter of hidden and revealed at the end of the discourse beginning "To understand the matter of the double bread (lechem mishneh)"; and see what is written about this in the explanation on the verse "For the fragrance of your oils."

(ועוי"ל [ועוד יש לומר] בענין מעלת העסק בפנימיות עפמ"ש [על פי מה שכתוב] באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] דלימוד פנימיות כוונת המצות לא גרע מלימוד הלכותיה ואדרבה כו' אף שאינו משיג המהות עכ"ל [עד כאן לשונו],

(One may further say, concerning the virtue of occupation with the inner dimension (pnimiyus), according to what is written in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim," that the study of the inner dimension, the intentions of the mitzvos, "is no less than the study of their laws, and on the contrary, etc., even though one does not grasp the essence." End of quote.

ור"ל [ורוצה לומר] מפני שהמצוה מושג מהותה לכן ידיעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע כו'. ואף שכ' [שכתב] שם משא"כ בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלימוד המצות שמשיג ותופס המהות כו'.

That is to say: since the essence of the mitzvah is grasped, therefore the knowledge of the secrets of the mitzvah, even though one does not grasp the essence, is no less, etc. And although he wrote there that it is not so with the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus): even if one has grasped [its] existence, it is not in itself superior, like the study of the mitzvos, in which one grasps and takes hold of the essence, etc.,

הרי מסיק אח"כ אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא ג"כ מצוה רמה ונשאה ואדרבה עולה על כולנה כמ"ש וידעת היום. דע את אלקי אביך כו'. ומביאה ללב שלם כו' שהוא העיקר.

he concludes afterwards: "but the knowledge of the existence of the chain of descent is also a lofty and exalted mitzvah; on the contrary, it surpasses them all, as it is written, 'And you shall know this day,' [and] 'Know the G-d of your father,' etc., and it brings to 'a whole heart,' etc., which is the main thing."

ור"ל [ורוצה לומר] כמ"ש ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה' אלקינו. הרי תכלית התומ"צ [התורה ומצות] הוא לבא ללב שלם שהוא ליראה את ה',

That is to say, as it is written, "And Havayah commanded us to do all these statutes, to fear Havayah our G-d": thus the purpose of Torah and mitzvos is to come to a whole heart, which is "to fear Havayah."

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שהתורה נק' תרעא לדרתא לגבי יראה כו' והיינו לגבי יראה עילאה וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ס"פ כ"ג והשגת המציאות הוא להפשיט מגשמיות רק שזו היא מצוה א' מתרי"ג והאדם צריך לקיים כל התרי"ג כו'

Therefore our Sages, of blessed memory, said that the Torah is called "a gate to the courtyard" in relation to awe, etc., that is, in relation to the higher awe, as is written in Sefer shel Beinonim, at the end of chapter 23. And the grasp of [its] existence serves to strip away physicality; except that this is one mitzvah of the 613, and a person must fulfill all 613, etc.

לכך צריך להרבות בלימוד כל התרי"ג וקיומן בפ"מ [בפועל ממש] במודומ"ע [במחשבה דבור ומעשה] כו' א"כ הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצות וידעת כו' ולא גרע מלימוד ההלכות):

Therefore one must devote much study to all 613 and to fulfilling them in actual deed, in thought, speech and action, etc. If so, in knowing the chain of descent, even though one does not grasp the essence at all, one fulfills the mitzvah of "And you shall know," etc., and it is no less than the study of the laws.)

28 ה ועפ"ז [ועל פי זה] יתורץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפי' מימרא זו דלעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד דהר"ן [דהרבינו נסים] ספ"ק [סוף פרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] כ' [כתב] ולאו דוקא שישליש ימותיו בשוה כו'.

5. According to this, [the difficulty] will be resolved with which the great commentators struggled in explaining this saying: "A person should always divide his years into three: a third in Scripture, a third in Mishnah, a third in Talmud." For the Ran, at the end of the first chapter of Avodah Zarah, wrote: "And it does not mean precisely that he should divide his days equally," etc.

והרמב"ם [והרבי משה בן מימון] פ"א מהל' [מהלכות / מהלכה] ת"ת [תלמוד תורה] ס"ל [סבירא ליה / סבירא להו] דישלש היינו לשלישים שוים ממש אלא דנתכוין לתרץ קושיית הר"ן [הרבינו נסים] במ"ש שזהו בתחלת למודו של אדם אבל כשיגדיל בחכמה כו' ויקרא בעתים מזומנים תשב"כ [תורה שבכתב] כו'.

And the Rambam, in chapter 1 of the Laws of Torah Study, holds that "divide into three" means into actually equal thirds; but he intended to resolve the Ran's difficulty in what he wrote, that this is at the beginning of a person's learning, "but when he grows great in wisdom," etc., "he should read the Written Torah at set times," etc.

29 ולפ"ז [ולפי זה] דוחק קצת לשון לעולם ישלש כו' וגם מה שהקשו בגמ' [בגמרא] מי ידע כמה חיי. דמזה משמע דכל שני חייו ישלש כו'.

According to this, the wording "always divide into three," etc., is somewhat strained, and so is what was asked in the Gemara, "Does one know how long he will live?", from which it is implied that all the years of his life he should divide into three, etc.

ורי"ו בשם הרמ"ה כתב דלא אמרו זה אלא לדורות ראשונים כו' כמ"ש בב"י [בבית יוסף]. אמנם לפמ"ש [לפי מה שכתוב] א"ש [אתי שפיר] דבתחלת למודו של אדם ישלש השליש במקרא ממש לבדו.

And Rabbeinu Yerucham wrote in the name of the Ramah that this was said only for the early generations, etc., as is written in the Beis Yosef. However, according to what has been written [here], it is well resolved: at the beginning of a person's learning he should devote the third to Scripture itself, alone;

דאע"ג [דאף על גב] שלתלמוד צריך זמן יותר מ"מ יש לו למהר ללמוד המקרא בתחלה ואחר שהגדיל בחכמה יש לו לקיים השליש במקרא בתשב"כ [בתורה שבכתב] עם מה שילמוד אח"כ מפנימיות התורה והאגדות שזה נכלל הכל בשליש במקרא כנ"ל,

for although Talmud requires more time, nevertheless he should hasten to learn Scripture first. And after he has grown in wisdom, he should fulfill the third in Scripture with the Written Torah together with what he will learn afterwards of the inner dimension of the Torah and the Aggados, for all of this is included in the third in Scripture, as mentioned above.

(ואפשר דגם לימוד מדרש רבה ושאר המדרשים הוא בכלל השליש במקרא שהרי בפ"ק [בפרק קמא] דברכות דף י"א ע"ב משמע בהדיא בגמ' [בגמרא] ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] דמדרש הוא קרוב למקרא כו' לפי שהם מדרשי מקראות.

(And it is possible that the study of Midrash Rabbah and the other Midrashim is also included in the third in Scripture; for in the first chapter of Berachos, folio 11b, it is explicitly implied in the Gemara and in Rashi's commentary that Midrash is close to Scripture, etc., since they are interpretations of verses.

וכ"מ [וכן משמע] בנדרים דל"ו סע"ב [סוף עמוד ב] ואף שבהלכות ת"ת [תלמוד תורה] מבואר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכה"ג [וכהאי גוונא] הן בכלל שליש במשנה היינו מפני שהן הלכות וגופי התורה כמו המשנה משא"כ לימוד הרבות שהן אגדות שעל המקרא ומוסר ה' אפשר שזה נכלל בשליש במקרא.

And so it is implied in Nedarim, folio 36, at the end of side b. And although in the Laws of Torah Study it is explained that Midrash of the Torah, which is the Sifra and the Sifrei and the like, is included in the third in Mishnah, that is because they are laws and fundamentals of the Torah, like the Mishnah; whereas the study of the Rabbos, which are Aggados on Scripture and moral instruction of G-d, it is possible that this is included in the third in Scripture.

ולכן אתי שפיר דלעולם ישלש אדם כו'. והנה ענין לעולם ישלש אדם מה שחלקו זה לשלישים י"ל [יש לומר] כדכתיב ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ואין כבוד אלא תורה.

Therefore "a person should always divide into three," etc., is well understood. Now, as for the matter of "a person should always divide into three," why they divided this into thirds, it may be explained according to what is written, "For My glory I created him, I formed him, also I made him," and "there is no glory but Torah."

והנה תלמוד בבריאה ומשנה ביצירה וכתיב יוצר אור ובורא חושך. ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במחשכים הושיבני זה תלמוד בבלי. ומקרא בעשיה.

Now, Talmud is in Beriah and Mishnah in Yetzirah; and it is written, "Who forms light and creates darkness." Therefore our Sages, of blessed memory, said, "'He has set me in dark places': this is the Babylonian Talmud." And Scripture is in Asiyah.

והנה אף עשיתיו אף הוא בחינ' [בחינת / בחינה] רבוי שמרבה בחינ' [בחינת / בחינה] רביעית כמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב כו' ע"ש, לכן בכלל שליש במקרא נכלל בחינה הרביעית שהוא לימוד פנימיות התורה.

Now, [in] "also I made him," [the word] "also" (af) is a term of inclusion, which includes a fourth level, as is written in the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov," etc.; see there. Therefore within the third in Scripture is included the fourth level, which is the study of the inner dimension (pnimiyus) of the Torah.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] והביאו הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] בפי' המשניות ספ"ה דאבות ע"פ אף חכמתי עמדה לי חכמתי שלמדתי באף עמדה לי כו').

And this is what our Sages, of blessed memory, said, and the Rambam brought it in his Commentary on the Mishnah, at the end of chapter 5 of Avos, on the verse "Also (af) my wisdom stood by me": "The wisdom that I learned in af [anger] stood by me," etc.)

והנה מכ"ז [מכל זה] יובן בתוספת ביאור ענין ולא תשבית מלח כו' שלימוד הפנימית נק' בשם מלח שהמלח ממתק הבשר. אף שאין בו טעם בעצמו כמו הבשר,

Now, from all this one will understand, with additional explanation, the matter of "And you shall not omit the salt," etc.: that the study of the inner dimension is called by the name "salt," for salt sweetens the meat, even though it has no taste in itself as the meat does.

וכך הנגלה שבתורה נמשל ללחם כמ"ש לכו לחמו בלחמי.

And so the revealed [part] of the Torah is likened to bread, as it is written, "Come, eat of my bread,"

30 וגם לבשר כמ"ש במ"א ע"פ זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי. דקאי על תשבע"פ [תורה שבעל פה]. וכן בגמ' [בגמרא] ב"ב [בבא בתרא] דכ"ב אמרו אכלו בישרא שמינא בי רבא.

and also to meat, as is written elsewhere on the verse "This time, bone of my bones and flesh of my flesh," which refers to the Oral Torah. And so too in the Gemara, Bava Basra, folio 22, they said, "Eat fat meat at Rava's house."

והיינו כמו הלחם והבשר יש בהן טעם וממש כך בלימוד הנגלה שבתורה יש בה השגת המהות ממש

That is: just as bread and meat have taste and substance, so in the study of the revealed [part] of the Torah there is an actual grasp of the essence;

משא"כ בלימוד הפנימי' [הפנימיות / הפנימית] שאין בזה רק ידיעת המציאות ולא השגת המהות והמהות נסתר ונעלם ואינו מושג כלל להיות בבחי' טעם ממש כמו הנגלה עד לע"ל [לעתיד לבוא] שיתגלה פנימית התורה.

whereas in the study of the inner dimension (pnimiyus) there is in this only knowledge of the existence, and not a grasp of the essence. The essence is hidden and concealed and is not grasped at all, so as to be in the manner of actual taste like the revealed [part], until the Time to Come, when the inner dimension of the Torah will be revealed.

31 ולכן נמשל למלח לומר שעם היות שאין בו טעם עכ"ז [עם כל זה] הוא דייקא הנותן טעם בהבשר.

Therefore it is likened to salt, to say that although it has no taste, nevertheless it is precisely what gives taste to the meat.

וז"ש [וזהו שכתוב] רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] באדר"ן [באבות דרבי נתן] ס"פ כ"ט וכ"ה ג"כ ברבות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה כל מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא,

And this is what our Sages, of blessed memory, said in Avos deRabbi Nasan, at the end of chapter 29 (and so it is also in the Rabbos): "Whoever has Midrash in hand but does not have laws in hand has not tasted the taste of wisdom; whoever has laws in hand but does not have Midrash in hand has not tasted the taste of fear of sin."

פי' שהלכות נק' טעם של חכמה לפי שבהן ועל ידן מושג המהות חכמתו ית' שנתלבשה בהלכה זו

The meaning is that the laws are called "the taste of wisdom" because in them and through them the essence of His wisdom, may He be blessed, that has been enclothed in this law is grasped;

משא"כ בלימוד הפנימיות הנק' מדרש אין מושג המהות ממש ולכן נק' שלא טעם טעם של חכמה פי' המהות ממש.

whereas in the study of the inner dimension (pnimiyus), which is called Midrash, the actual essence is not grasped. Therefore [of such a one] it is said that he "has not tasted the taste of wisdom," meaning the actual essence.

32 ועכ"ז [ועם כל זה] מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא

And nevertheless, one who has laws but does not have Midrash "has not tasted the taste of fear of sin."

כי אף שבלימוד המדרש אין מושג רק הארה מ"מ זו ההארה מביאה לידי יראת חטא ועמ"ש מענין פי' יראת חטא סד"ה וידבר משה אל ראשי המטות.

For although in the study of Midrash only a radiance is grasped, nevertheless this radiance brings one to fear of sin. And see what is written on the meaning of fear of sin at the end of the discourse beginning "And Moshe spoke to the heads of the tribes."

33 ועוד כי אף שזהו רק הארה הנה היא הארה מבחי' הפנימיות כי אורייתא סתים וגליא,

Moreover, although this is only a radiance, it is a radiance from the level of the inner dimension (pnimiyus), for the Torah is hidden and revealed.

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] חכם עדיף מנביא אף שהנביא משיג המהות ממש בבחי' ראייה משא"כ החכם אינו משיג המהות כי"א ידיעת המציאות.

Now our Sages, of blessed memory, said, "A sage is greater than a prophet," although the prophet grasps the actual essence, in the manner of sight, whereas the sage does not grasp the essence, but only knowledge of the existence,

34 וכמ"ש באג"ה [באגרת הקודש] בד"ה עוטה אור כשלמה. אעפ"כ [אף על פי כן] חכם עדיף מנביא לפי שמשיג תעלומות חכמה מה שלא ניתנו להתגלות בנבואה.

as is written in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "Wrapped in light as a garment." Nevertheless, a sage is greater than a prophet, because he grasps "the hidden things of wisdom," which were not given to be revealed in prophecy.

א"כ אף ההארה מבחי' עליונה יש בה מעלה יתירה מהמהות שבבחי' שלמטה, וכה"ג נתבאר בענין מצות ל"ת [לא תעשה] ומ"ע [ומצות עשה] סד"ה חייב אינש לבסומי בפוריא.

If so, even a radiance from a higher level has a greater virtue than the essence that is in a lower level. Something similar is explained concerning the prohibitions and the positive commandments, at the end of the discourse beginning "A person is obligated to become intoxicated on Purim":

35 וגדול כח גילוי כו' ע"ש

"And great is the power of revelation," etc.; see there.

וכענין ברכה והודאה שאף שההודאה אין בה השגת המהות אעפ"כ [אף על פי כן] היינו לפי שהיא בבחינה דלית מחשבה תפיסא ביה כמ"ש במ"א בביאור ע"פ אתה הצבת כל גבולות ארץ ובד"ה אלה פקודי המשכן,

And [it is] like the matter of blessing and acknowledgment (hoda'ah): although in acknowledgment there is no grasp of the essence, nevertheless [it is higher]; that is, because it is on the level of which [it is said], "no thought can grasp Him," as is written elsewhere, in the explanation on the verse "You have set all the borders of the earth," and in the discourse beginning "These are the accounts of the Mishkan."

גם ע"ד שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] אבידת אביו ואבידת רבו של רבו קודמת אף שמהאב נמשך בו המהות ממש שהטפה היא מהמוח מהעצמיות ממש ומהרב אין נמשך בו מהות ועצמיות ממש רק הארת השכל המלובש בהדבור כו',

Also along the lines of what our Sages, of blessed memory, said: "[If] his father's lost object and his teacher's lost object [are before him], his teacher's takes precedence"; although from the father the actual essence is drawn into him, since the drop is from the brain, from the actual very being, while from the teacher there is not drawn into him the actual essence and very being, but only a radiance of the intellect enclothed in speech, etc.

אעפ"כ [אף על פי כן] זו ההארה שהיא התורה גבוה מעצמיות החכמה שבנפש כמ"ש בתניא ח"א [חלק א'] פ"ה.

Nevertheless, this radiance, which is the Torah, is higher than the very being of the wisdom in the soul, as is written in Tanya, Part I, chapter 5.

36 ובמסכת סופרים פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] ה"ח [ה' חסדים] הובא בספר ערכי הכינויים מבואר דהמקרא נמשל למלח. וא"ש [ואתי שפיר] ג"כ ע"פ מה שנת' [שנתבאר] לעיל,

And in Tractate Soferim, chapter 15, halachah 8, cited in the book Erchei HaKinuyim, it is explained that Scripture is likened to salt. This too is well understood according to what was explained above.

ולכן נק' המלח ג"כ ברית אלקיך פי' ע"ד מ"ש לעברך בברית ה' אלקיך שהוא בחי' התקשרות ואהבה רבה ונפלאה למעלה מהשכל וכמו כריתת ברית,

Therefore the salt is also called "the covenant of your G-d." The meaning is along the lines of what is written, "that you may enter into the covenant of Havayah your G-d," which is the level of a bond and of a great and wondrous love above intellect, like the making of a covenant.

ועמ"ש מזה בד"ה אתם נצבים ובד"ה מקושש עצים, והמשכת אהבה רבה זו בנפש נמשך ע"י עסק התורה וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] שע"י עסק התורה מתקשרת באור א"ס ב"ה הסוכ"ע.

And see what is written about this in the discourse beginning "You are standing" and in the discourse beginning "Gathering wood." And the drawing of this great love into the soul comes through occupation with Torah, as is written above, that through occupation with Torah [the soul] is bound with the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that encompasses all worlds (sovev kol almin).

ועפ"ז [ועל פי זה] יש לפרש מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ב [פרק ב'] דחגיגה ד"ב ע"ב ע"פ הקוטפים מלוח עלי שיח (באיוב סי' למ"ד) שפוסקים מד"ת [מדברי תורה] ועוסקים בדברי שיחה

According to this one may interpret the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 2 of Chagigah, folio 12b, on the verse "Who pluck saltwort (maluach) by the bushes (alei siach)" (in Job, chapter 30): "those who interrupt words of Torah and engage in words of idle talk (sichah)."

הרי שד"ת [שדברי תורה] נק' מלוח,ועמ"ש בזה רש"י [רבי שלמה יצחקי] פ"ק [פרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] ד"ג ע"ב, ולפי מש"כ [מה שכתוב] י"ל [יש לומר] כפשוטו.

Thus words of Torah are called "salty" (maluach). And see what Rashi wrote on this in the first chapter of Avodah Zarah, folio 3b; and according to what has been written [here], it can be explained according to its plain sense.

וזהו ג"כ ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ב [פרק ב'] דשבת דל"א סע"א [סוף עמוד א] קבעת עתים לתורה כו' פלפלת בחכמה כו' ואפילו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא.

And this is also the matter of the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 2 of Shabbos, folio 31, at the end of side a: "Did you set times for Torah?" etc. "Did you engage in the dialectics of wisdom?" etc. "And even so, if 'the fear of Havayah is his treasure,' yes; if not, no.

משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חיטין לעלייה הלך והעלה לו אמר ליה עירבת לי בהן קב חומטין אמר ליה לאו,א"ל [אמר ליה] מוטב שלא העליתה.

It is like a man who said to his agent, 'Bring up for me a kor of wheat to the upper storey.' He went and brought it up for him. He said to him, 'Did you mix in for me a kav of chumtin?' He said to him, 'No.' He said to him, 'It would have been better had you not brought it up.'"

37 והענין כי חטה הוא כ"ב אתוון דאורייתא. ולכן מ"ת [מתן תורה] בשבועות בכורי קציר חטים. וכמ"ש במ"א באריכות בד"ה וספרתם לכם כו' ע"ש.

The explanation is that "wheat" (chitah) is the twenty-two letters of the Torah. Therefore the Giving of the Torah was on Shavuos, "the first fruits of the wheat harvest," as is written elsewhere at length in the discourse beginning "And you shall count for yourselves," etc.; see there.

וקב חומטין פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] ארץ מלחה, והוא ענין ולא תשבית מלח כו' וזהו שנזכר עירבת לי בהן קב חומטין דתיבת לי מיותר.

And "a kav of chumtin" Rashi explains as salty earth; this is the matter of "And you shall not omit the salt," etc. And this is why it mentions "Did you mix in for me a kav of chumtin": for the word "for me" is superfluous.

אלא דר"ל [דרוצה לומר] שע"י שיראת ה' היא אוצרו אזי התורה והחטים הם לי ונק' תורת ה' וכמ"ש והייתם לי כו' כי לי בנ"י [בני ישראל] כו' משא"כ תורה בלא יראה כו':

Rather, it means that through "the fear of Havayah [being] his treasure," the Torah and the wheat are then "for Me," and it is called "the Torah of Havayah," as it is written, "And you shall be Mine," etc., "For the children of Israel are Mine," etc.; whereas Torah without awe, etc.

38 ו והנה פי' וכל קרבן מנחתך במלח תמלח קאי על המנחה ואח"כ על כל קרבנך תקריב מלח היינו בכל הקרבנות כולם.

6. Now, "And every offering of your meal-offering you shall season with salt" refers to the meal-offering; and afterwards, "On all your offerings you shall offer salt," that is, with all the offerings altogether.

כי הנה המנחה שהיא סולת ושמן זהו ענין עסק התורה חטה כ"ב אתוון דאורייתא וצריכה מלח כנ"ל,

For the meal-offering, which is fine flour and oil, is the matter of occupation with Torah, "wheat," the twenty-two letters of the Torah, and it needs salt, as mentioned above.

וזהו פת במלח תאכל פת הוא לימוד הנגלות משנה ותלמוד במלח תאכל מקרא ואגדות כו' כנ"ל,

And this is "Bread with salt you shall eat": "bread" is the study of the revealed [parts], Mishnah and Talmud; "with salt you shall eat" is Scripture and Aggados, etc., as mentioned above.

ואמר אח"כ ומים במשורה תשתה כי המלח גורם הצמאון היינו להיות צמאה לך נפשי שהוא הפלגת האהבה בבחי' כלתה נפשי.

And afterwards it says, "and water by measure you shall drink"; for salt causes thirst, that is, to be [in the state of] "My soul thirsts for You," which is the intensity of love in the manner of "my soul pines."

39 והעצה לזה הוא בחי' מים שהם המרוים הצמאון והוא ענין אם רץ לבך שוב לאחור [לאחד בכי"ק [בכתב יד קדשו]]

And the remedy for this is the level of water, which quenches the thirst; this is the matter of "If your heart runs, return backward" [in his holy handwriting: "to the One"].

והקרבנות שהם בשר העולה הוא ענין בירור והעלאת נפש הבהמית וכמ"ש בד"ה צו את בנ"י [בני ישראל] ואמרת אליהם את קרבני לחמי מענין עצמות גידין ובשר של קרבן העולה שהבשר שרשו מן הדם שבלב והוא ענין המדות שבנפש הבהמית

And the offerings, which are the meat of the burnt-offering, are the matter of the refinement and elevation of the animal soul, as is written in the discourse beginning "Command the children of Israel and say to them: My offering, My bread," on the matter of the bones, sinews and flesh of the burnt-offering: that the flesh has its root in the blood that is in the heart, and this is the matter of the emotive attributes (middos) of the animal soul,

וצריך להפכן מן הקצה אל הקצה כו', וע"כ צריך לזה מלח דוקא שהוא מגבורות דאבא ובחכמה אתברירו.

and one must transform them from one extreme to the other, etc. Therefore for this salt is needed specifically, for it is from the Gevuros (severities) of Abba, and "through Chochmah they are refined."

40 ולכן ע"ה [עם הארץ] אסור לאכול בשר וכמ"ש מזה בד"ה בהעלותך את הנרות ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] כשראה אהרן כו' יעו"ש [יעויין שם].

Therefore an unlearned person is forbidden to eat meat, as is written about this in the discourse beginning "When you raise up the lamps," and [on] Rashi's explanation, "When Aharon saw," etc.; see there.

ופי' גבורות דאבא הוא ע"ד לעולם ירגיז אדם יצ"ט [יצר טוב] על יצה"ר [יצר הרע] ועמ"ש ע"פ וגם אתה תדין את ביתי כו'

And the meaning of "the Gevuros of Abba" is along the lines of "A person should always incite his good inclination against his evil inclination." And see what is written on the verse "And you too shall judge My house," etc.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ג [פרק ג'] דמנחות דכ"א ע"א ע"פ במלח תמלח יכול תבונהו ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] יכול יתן בו טעם כבינה המתקנת את האדם כו'.

And this is what our Sages, of blessed memory, said in chapter 3 of Menachos, folio 21a, on the verse "With salt you shall season [it]": "One might think, tevunehu," and Rashi explains, "One might think that he should give it taste like understanding (binah), which perfects a person," etc.

41 ולכאורה אינו מובן. אלא הענין כי בינה המתקנת את האדם קאי על נפש האלקית כי בינה היינו בן י"ה וכמ"ש ע"פ וכל בניך למודי הוי' וע"ז נאמר יסובבנהו יבוננהו.

Seemingly this is not understood. Rather, the point is that "understanding, which perfects a person," refers to the G-dly soul; for Binah is ben Kah (son of Kah), as is written on the verse "And all your children shall be taught of Havayah"; and of this it is said, "He encompassed him, He gave him understanding (yevonenehu)."

וע"ז אמרו יכול שאין קרבן נה"ב עולה לרצון אא"כ [נפש הבהמית] [אלא אם כן] תתהפך למעלת ומדרגת הביטול דנפש האלקית ממש,

And of this they said, "One might think": [one might think] that the offering of the animal soul does not rise with favor unless it is transformed into the actual virtue and rank of the nullification (bittul) of the G-dly soul.

ובאמת זהו דבר הקשה כי הנה"א [הנפש האלקית] היא חלק אלוה ממעל שנלקחה מפנימיות העולמות וע"כ יש בה בחי' הביטול האמיתי בטבעה להשתפך בחיק אביה אור א"ס ב"ה

And in truth this is a difficult thing, for the G-dly soul is "a part of G-d above," which was taken from the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, and therefore it has the level of true nullification in its nature, to pour itself out into the bosom of its Father, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He;

משא"כ בנה"ב [בנפש הבהמית] שלוקחה מק"נ [מקליפת נוגה] כו' וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] בד"ה אדם כי יקריב מכם מן הבהמה כו'

which is not so with the animal soul, which was taken from kelipas nogah, etc., as was explained in the discourse beginning "A man, when he brings near of you [an offering] from the animals," etc.

וזהו ת"ל [תלמוד לומר] תמלח. שעכ"פ [שעל כל פנים] תוכל לבוא גם היא לבחינת ביטול היש כו'. וזהו ענין ההפרש בין למסור נפשו באחד ובין בחינת בכל נפשך כו' כמש"ש [כמה שכתוב שם].

And this is [why] "the verse teaches: you shall season": that at any rate it too can come to the level of the nullification of the "something" (yesh), etc. And this is the matter of the difference between giving over one's soul in "One" and the level of "with all your soul," etc., as is written there.

42 והנה הרמב"ן [הרבי משה בן נחמן] בפי' החומש כאן כתב שהמלח הוא מים ובכח השמש הבא בהם יעשה מלח כו' והמים והאש באים בה כו'

Now, the Ramban, in his commentary on the Chumash here, wrote that salt is water, and by the power of the sun that comes into it, it becomes salt, etc.; and the water and the fire come into it, etc.,

ולכן תקיים הדבר וגם תכרית כמ"ש גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמיח כו'.

and therefore it preserves a thing and also destroys [it], as it is written, "Sulfur and salt, a burning, all its land; it shall not be sown and shall not sprout," etc.

43 ועיין ברבינו בחיי שביאר דבריו דהיינו שכלול משני המדות חו"ג [חסד וגבורה] שבהם הנהגת העולם וקיומו כי מלך במשפט יעמיד ארץ.

And see Rabbeinu Bachya, who explained his words: that is, that [salt] is composed of the two attributes, Chesed and Gevurah, by which the world is conducted and sustained, for "a king, through justice, establishes the land."

והוא ע"ד הנזכר בזח"א [בזהר חלק א] דנ"א ע"א בענין תכלת דאכיל ושצי ות"ח [ותא חזי] אע"ג [אף על גב] דאורחא דהאי נהורא תכלא אוכמא לשיצאה כו' ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כו' ע"ש

This is along the lines of what is mentioned in the Zohar, Part I, folio 51a, concerning the blue (techeles) that consumes and destroys: "Come and see: although the way of this blue-black light is to destroy, etc., 'But you who cleave to Havayah your G-d are alive,'" etc.; see there.

כי המל' נקרא נהורא תכלא ארץ אוכלת יושביה והיינו שמכלה את הקוצים והרשעים שהם יש ודבר נפרד היא מכלה אותם

For Malchus is called "the blue light," "a land that consumes its inhabitants": that is, it consumes the thorns and the wicked; those who are a "something" and a separate entity, it consumes them.

אבל ואתם הדבקים ע"י שיש בכל אחד בחינת ביטול למס"נ [למסירות נפש] באחד ע"י"ז אדרבה חיים כו' וכענין הקב"ה מוציא חמה מנרתיקה צדיקים מתרפאים בה ורשעים נכוין בה.

But "you who cleave," since each one has the level of nullification, to give over his soul in "One," through this, on the contrary, [are] "alive," etc. And it is like the matter of "The Holy One, blessed be He, takes the sun out of its sheath: the righteous are healed by it, and the wicked are burned by it."

44 והנה נהורא תכלא תכלת שרשו מגבורות דאבא וכמ"כ [וכמו כן] המלח שרשו משם כנ"ל. לכן יש במלח ג"כ ב' הכחות

Now, "the blue light," techeles, has its root in the Gevuros of Abba, and likewise salt has its root there, as mentioned above. Therefore salt too has the two powers;

דהיינו כמ"ש במ"א שהתורה נקרא עוז ותושיה פי' שנותן עוז כח וגבורה בנפש האלקית ומתשת כח נפש הבהמית.

that is, as is written elsewhere, that the Torah is called "strength and tushiyah," meaning that it gives strength, power and might to the G-dly soul, and weakens (mateshes) the power of the animal soul.

והיינו על ידי כי בחכמה אתברירו הוא מברר נפש הבהמית ומפריד הרע ממנו כו' וז"ש [וזהו שכתוב] כי שמים כעשן נמלחו (בישעיה סי' נ"א ו').

And this is because "through Chochmah they are refined": it refines the animal soul and separates the evil from it, etc. And this is what is written, "For the heavens shall dissolve (nimlachu) like smoke" (in Isaiah, chapter 51, [verse] 6).

והיינו כי שמים אש ומים והיינו המדות חו"ג [חסד וגבורה] ויש בהן זה לעומת זה שמים דקדושה כמ"ש השמים כסאי שהם המדות כשר פסול כו' ולעומת זה מדות הרעות נקרא שמים דקליפה.

That is: shamayim (heaven) is esh and mayim (fire and water), that is, the attributes of Chesed and Gevurah; and in them there is one opposite the other: the heavens of holiness, as it is written, "The heavens are My throne," which are the attributes: fit, unfit, etc.; and opposite them the evil attributes are called the heavens of kelipah.

45 ועי"ז נאמר והיו שמיך אשר על ראשך נחושת. וכמ"ש בתי"ז [בתיקוני זהר] תקון ח' ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] דפ"ח ע"ב בשער האותיות אות קו"ף בענין קונה שמים וארץ כו'

And of this it is said, "And your heavens that are over your head shall be copper," as is written in the Tikkunei Zohar, Tikkun 8, and in the Shelah, folio 88b, in the Gate of the Letters, the letter kuf, concerning "Possessor (koneh) of heaven and earth," etc.

ועל זה נאמר כי שמים כעשן נמלחו ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] לשון רקבון עיין בירמיה ל"ח י"ב בפרש"י [בפירש רש"י / בפירוש רש"י],

And of this it is said, "For the heavens shall dissolve (nimlachu) like smoke," and Rashi explains [it as] a term of rotting; see Rashi on Jeremiah 38:12.

והיינו ע"י המלח דקדושה שמכלה ומכרית היש ודבר נפרד כו'. ועיין מ"ש בד"ה זאת חקת התורה בענין להקריב אותיות להרקיב כו' ע"ש.

And this is through the salt of holiness, which consumes and destroys the "something" (yesh) and separate entity, etc. And see what is written in the discourse beginning "This is the statute of the Torah," on the matter of lehakriv (to offer) [having the letters of] leharkiv (to rot), etc.; see there.

46 והנה כמו שהמלח יש בו כח להכרית את הרע להיות שמים כעשן נמלחו כו'. וע"ד שפי' בש"ך [בשפתי כהן (הש"ך)] ס"פ תצא בשם המדרש בענין תמחה את זכר עמלק מתחת השמים אתה מתחת השמים ואני מעל לשמים כו'. כמ"כ [כמו כן] יש בו כח לקיים את הטוב

Now, just as salt has in it the power to destroy the evil, so that "the heavens shall dissolve like smoke," etc., and along the lines of what is explained in the Shach, at the end of [Parshas] Teitzei, in the name of the Midrash, on "You shall blot out the memory of Amalek from under the heavens": "You, from under the heavens, and I, from above the heavens," etc., so too it has in it the power to sustain the good,

וכמ"ש גבי אהרן ברית מלח עולם וכן גבי דוד (ד"ה [דברי הימים] ב' י"ג ה'), ועיין מזה ברבות ר"פ קדושים.

as it is written regarding Aharon, "an everlasting covenant of salt," and likewise regarding David (II Chronicles 13:5); and see about this in the Rabbos, at the beginning of [Parshas] Kedoshim.

והיינו שנותן טעם להיות טעמו וראו כי טוב ה' ונותן כח בנפש האלקית כנ"ל

That is, it gives taste, so that there be "Taste and see that Havayah is good," and it gives strength to the G-dly soul, as mentioned above;

וגם מהפך הטוב דנפש הבהמית להתעלות בקדושה שזהו ענין על כל קרבנך תקריב מלח כנ"ל. וכמ"ש לקמן שמלח לשון תערובות והפך והיינו שמהפך נה"ב [נפש הבהמית] ממרירו למיתקו:

and it also transforms the good of the animal soul, to be elevated in holiness, which is the matter of "On all your offerings you shall offer salt," as mentioned above. And as is written below, that melach (salt) is a term of mixing and reversal; that is, it transforms the animal soul from bitterness to sweetness.

47 ז וז"ש [וזהו שכתוב] גבי אלישע שריפא את מי יריחו ע"י מלח (במ"ב סי' ב' כ"א) וכמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] דרמ"א ע"ב דאיהו ממרק ומבשם מרירו לאטעמא.

7. And this is what is written concerning Elisha, who healed the waters of Jericho by means of salt (in II Kings, chapter 2, [verse] 21), and as is written in the Zohar, Part I, folio 241b, that it "cleanses and sweetens the bitterness, to give taste."

ועו"ל [ועוד יש לומר] בזה כי מים הרעים שרשם נמשך ע"י ההבדלה שהבדיל בין מים עליונים ובין מים תחתונים.

One may further say about this that the bad waters have their root drawn from the separation by which He separated between the upper waters and the lower waters.

ומזה נמשך הפסולת דמים שהם מים הרעים ע"ד מים המאררים כו' עיין זח"ב [זהר חלק ב'] שמות ד"ו ע"א ובפ' נשא דקכ"ה ע"א ובפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך מים בסופו ובמא"א [ובמאורי אור] אות מ' ססע"י [סוף סעיף] ט"ז,

From this is drawn the dross of the waters, which are the bad waters, along the lines of "the bitter waters that bring the curse," etc. (See the Zohar, Part II, Shemos, folio 6a, and in Parshas Naso, folio 125a; and in the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry "water," at its end; and in Me'orei Or, the letter mem, at the end of section 16.)

והנה רש"י [רבי שלמה יצחקי] פי' כאן ע"פ ולא תשבית מלח שהובטחו מים תחתונים ליקרב ע"ג [על גבי] המזבח במלח ובניסוך המים.

Now, Rashi explains here, on the verse "And you shall not omit the salt," that the lower waters were promised to be offered upon the altar, in the salt and in the water libation.

48 והיינו שע"י המלח של הקרבן מתעלים המים תחתונים עד שנעשו בבחי' מים חיים.

That is: through the salt of the offering the lower waters are elevated until they become living waters.

וז"ס [וזה סוד] רפואת מים הרעים דיריחו ע"י המלח שהוא שרש התיקון לבחי' מים תחתונים כו' עד שנעשו ע"ז בבחי' באר מים חיים כו'.

And this is the secret of the healing of the bad waters of Jericho through salt, which is the root of the rectification of the lower waters, etc., until through this they become "a well of living waters," etc.

49 וכמ"כ [וכמו כן] יובן ענין זה בנפש שבכדי לרפאות המים המרים דנה"ב [דנפש הבהמית] שנמשכת אחר תענוגי עוה"ז הנקרא בשם מרירו. כמ"ש כי נופת תטופנה כו' ואחריתה מרה כלענה. וע' זח"ב [זהר חלק ב'] ויקהל דר"ג ע"ב

Likewise this matter will be understood in the soul: in order to heal the bitter waters of the animal soul, which is drawn after the pleasures of this world, which are called by the name "bitterness" (meriru), as it is written, "For [her lips] drip honey," etc., "but her end is bitter as wormwood" (and see the Zohar, Part II, Vayakhel, folio 203b),

הנה זהו ע"י התורה שנקרא בשם מלח וכמ"ש רפאות תהי לשרך

this is through the Torah, which is called by the name "salt," and as it is written, "It shall be healing to your navel,"

דהיינו אפילו מפלגך ולתתא שהוא למטה מרקיע המבדיל בין מים למים כו', ולכן נקרא המלח ברית אלקיך.

that is, even "from your middle downward," which is below the firmament that separates between water and water, etc. Therefore the salt is called "the covenant of your G-d."

כי שורש הדינים והמרירות נמשכים משם אלקים שיש בו ק"ך צירופים המשתלשלים למטה עד סוף העשיה ומהם יונקים ק"ך צירופים דנוגה שבין שניהם נעשים מ"ר ב"פ [ב' פעמים] ק"ך וכחשבון עמלק.

For the root of the judgments and the bitterness is drawn from the Name Elokim, which has 120 combinations that descend below to the end of Asiyah; and from them the 120 combinations of nogah draw their nourishment, so that between the two of them they make 240 (mar, "bitter"), twice 120, which is the numerical value of Amalek.

50 והמלח ממתיק הדינים הנ"ל ע"י שממשיך משרש ועיקר הגבורות דקדושה כו' ומקיים ומכרית כו' כנ"ל.

And salt sweetens the judgments mentioned above, by drawing from the root and essence of the Gevuros of holiness, etc.; and it sustains and destroys, etc., as mentioned above.

ובכהאריז"ל [ובכתבי האריז"ל] אמר מלח כחשבון ג' שמות הוי' ולכן נאמר גבי אהרן ברית מלח עולם כי הכהנים מברכים את העם שלש ברכות שהן ג' שמות הוי' דיברכך יאר וישא, ששרשן גבוה מאד נעלה למעלה מההשתלשלות

And in the writings of the Arizal, of blessed memory, he said that melach (salt) is the numerical value of three Names Havayah. Therefore it is said regarding Aharon, "an everlasting covenant of salt," for the kohanim bless the people with three blessings, which are the three Names Havayah of "May He bless you," "May He shine" and "May He lift up," whose root is very high, exalted above the chain of descending worlds (hishtalshelus),

ובזה הוא קיום העולם וזהו שנק' מלח שהוא קיום הדבר כו' ועם היות המלח הוא גבורה אך גם ברכת כהנים נקרא ששים גבורים ברבות נשא פי"א [פרק י"א].

and through this is the sustaining of the world. And this is why it is called salt, which is what sustains a thing, etc. And although salt is Gevurah, the Priestly Blessing too is called "sixty mighty men (gibborim)," in the Rabbos, Naso, chapter 11.

51 וזהו פי' ברית אלקיך שהוא ענין ההמשכה משם הוי' בשם אלקים כו' שיהי' [שיהיה] בבחי' אלקיך ממש בבחי' גילוי בפנימיות. וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מה ברית האמור במלח, מלח ממתקת. דהיינו המתקת הדינין של שם אלקים.

And this is the meaning of "the covenant of your G-d (Elokecha)": it is the matter of the drawing down from the Name Havayah into the Name Elokim, etc., so that it be in the state of "your G-d" in actuality, in a state of revelation in the inner dimension (pnimiyus). And as our Sages, of blessed memory, said: "Just as with the covenant mentioned regarding salt, salt sweetens"; that is, the sweetening of the judgments of the Name Elokim.

52 ובת"ז [ובתיקוני זהר] תקון כ"א דף נ"ד ע"א מלח אותיות חלם ואותיות מחל כי חולם הוא הנקודה שבראשי אתוין שמורה על עליות המל' להיות עטרת תפארת כמ"ש בתו"א [בתורה אור] פ' נח סד"ה להבין הענין שתפלת הבעל עסק כו' שנקודה א' העליונה כולל בחינה התחתונה כו' ע"ש,

And in the Tikkunei Zohar, Tikkun 21, folio 54a: melach (salt) has the letters of cholem and the letters of mochel (forgives). For the cholem is the point above the letters, which indicates the ascent of Malchus to be the crown of Tiferes, as is written in Torah Ohr, Parshas Noach, at the end of the discourse beginning "To understand the matter that the prayer of a man of business," etc.: that one upper point includes the lower level, etc.; see there.

ומשם נמשך המחילה ביוהכ"פ [ביום הכפורים] וכן הקרבנות באין לכפר ועלייה זו ע"י ברית מלח כו'.

And from there comes the forgiveness (mechilah) on Yom Kippur, and likewise the offerings come to atone; and this ascent is through the covenant of salt, etc.

גם פי' חלם לשון חיזוק כמו יחלמו בניהם (איוב סי' ל"ט ד') שפרש"י [שפירש רש"י / שפירוש רש"י] יחזקו. וכן ותחלימני והחייני (בישעיה ל"ח י"ו) פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] תבריאני ותחזקני.

Also, chalam means strengthening, as in "Their young grow strong (yachlemu)" (Job, chapter 39, [verse] 4), which Rashi explains as "grow strong"; and likewise "And You will make me healthy (vesachalimeni) and keep me alive" (in Isaiah 38:16), [which] Rashi explains, "You will heal me and strengthen me."

ועד"ז פי' רבינו בחיי בפ' תצוה בענין אבן אחלמה וסגולת האבן הזאת שמחזקת את הלב כו'.

In the same way Rabbeinu Bachya explains, in Parshas Tetzaveh, concerning the achlamah stone, that the special property of this stone is that it strengthens the heart, etc.

וענין חיזוק זה זהו ע"ד מ"ש ויתן עוז למלכו. וכמ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כח אדני כו'

And this strengthening is along the lines of what is written, "And He will give strength to His king," and as is written on the verse "And now, let the power of Ado-nai be great," etc.

וזהו נמשך ג"כ מבחי' מלח שהוא הכח המעמיד ומקיים הדבר שזהו פי' ברית מלח עולם הנאמר גבי אהרן ס"פ קרח וגבי דוד (בדברי הימים ב' סי' י"ג ה').

And this too is drawn from the level of salt, which is the power that maintains and sustains a thing. This is the meaning of "an everlasting covenant of salt," said regarding Aharon at the end of Parshas Korach, and regarding David (in II Chronicles, chapter 13, [verse] 5).

ועמ"ש סד"ה שובה ישראל עד. להיות יחו"ת [יחודא תתאה] כמו יחו"ע [יחודא עילאה] בבחי' תרין, ריעין בחי' אהל בל יצען. וכמ"ש וארשתיך לי לעולם:

And see what is written at the end of the discourse beginning "Return, O Israel, unto": that the lower unity (yichuda tata'ah) be like the higher unity (yichuda ila'ah), in the manner of "two companions," the level of "a tent that shall not be moved"; and as it is written, "And I will betroth you to Me forever."

53 ח והנה לפ"ז [לפי זה] צ"ל דגבי מצה כ' [כתב] הפוסקים שלא ליתן מלח בפת בפסח כמ"ש בטוש"ע [בטור ושולחן ערוך] סי' תנ"ה.

8. Now, according to this we must understand [why], regarding matzah, the halachic authorities wrote not to put salt in the bread on Pesach, as is written in the Tur and Shulchan Aruch, section 455.

ולכאורה אינו מובן לפמשנ"ת [לפי מה שנתבאר] למעלה שורש ענין המלח מדוע יהיה שבמצה לא יהיה מלח וכמ"ש בגמרא פ"ח [פרק ח'] דשבת דע"ט ע"א מצה כמשמעו דלא מליח כו',

Seemingly this is not understood, according to what was explained above about the root of the matter of salt: why should there be no salt in matzah? And as is written in the Gemara, chapter 8 of Shabbos, folio 79a: "matzah, as its meaning implies: that is not salted," etc.

ובטו"ב סי' תנ"ה כתב לפי כי המלח הוא שורש הדין כו', ואין זה מספיק דאדרבה הוא מיתוק הדינים כנ"ל.

And in the טו"ב, section 455, he wrote [that it is] because salt is the root of judgment, etc. But this does not suffice, for on the contrary, it is the sweetening of the judgments, as mentioned above.

אך הענין מבואר בת"ז [בתיקוני זהר] תקון ס"ט דק"ח ע"א לחם עני בלא מלחא כו' בגין דאיהו מצה פרוסה כו' עד דתהא שלימה לא צריך לקרבא עלה מלח דאיהו חלם ומאי ניהו חלם אמצעי דכולהו עכ"ל [עד כאן לשונו],

But the matter is explained in the Tikkunei Zohar, Tikkun 69, folio 108a: "The bread of poverty, without salt," etc., "because it is a broken matzah," etc., "until it is whole, one should not offer upon it salt, which is cholem; and what is cholem? The middle one of them all." End of quote.

ופי' בכס"מ שכשהיא פרוסה היא אות דל"ת לשון דלות היינו לחם עוני.

And the Kisei Melech explains that when it is broken it is the letter dalet, a term of poverty (dalus), that is, "bread of poverty."

54 וצריך להשלימה באות ו' בתוכה שתהיה ה"א כו' ואז דוקא תקריב עליה מלח שהם ג' שמות הוי' שבחג"ת [שבחסד גבורה תפארת] עכ"ד [עד כאן דבריו].

And it must be completed with the letter vav within it, so that it becomes a hei, etc., and only then shall you offer salt upon it, which is the three Names Havayah that are in Chesed, Gevurah and Tiferes. End of his words.

והענין כי פי' לחם עני זהו ע"ד סיהרא לית לה מגרמה כלום ואזי היא בחי' עניה.

The explanation is that "bread of poverty" is along the lines of "the moon has nothing of its own"; and then it is in the state of poverty.

55 וכמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] בראשית דל"ג א'. ויחי דרמ"ט ע"ב. ואין עני אלא בדעת. וע"י קבלתה משמשא נפקא ממסכנותא היינו ע"י שנמשך בה הדעת מבחי' שמש הוי'.

(As is written in the Zohar, Part I, Bereishis, folio 33a, [and] Vayechi, folio 249b.) And "there is no poor person except in knowledge." And through its receiving from the sun, it goes out of its poverty: that is, through Daas being drawn into it from the level of "a sun, Havayah."

וכמ"ש ברע"מ [ברעיא מהימנא] ר"פ כי תשא העשיר דא עמודא דאמצעיתא. היינו קו האמצעי דעת תפארת ועמ"ש בד"ה וידעת היום והשבות כו'. ומתחלה כשהיא רק בבחי' אמונה לבד נק' לחם עני.

And as is written in the Raaya Mehemna, at the beginning of Parshas Ki Sisa: "'The rich man': this is the middle pillar," that is, the middle line, Daas [and] Tiferes. And see what is written in the discourse beginning "And you shall know this day and take [it] to [your heart]," etc. And at first, when it is only in the state of faith alone, it is called "bread of poverty."

והנה תחלת העבודה צ"ל בבחי' אמונה לבד דווקא. וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה.

Now, the beginning of divine service must be specifically in the manner of faith alone. And as our Sages, of blessed memory, said: "Chavakuk came and based them on one, as it is said, 'And the righteous man shall live by his faith.'"

וכתיב פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים (בישעיה סי' כ"ו ב'). וכדפירש"י [וכדפירש רש"י] שם. וכתיב והיה אמונת עתיך חוסן ישועות (שם ל"ג ו').

And it is written, "Open the gates, that a righteous nation that keeps faith may enter" (in Isaiah, chapter 26, [verse] 2), as Rashi explained there. And it is written, "And the faith of your times shall be a strength of salvations" (there, 33:6).

וממנה יבוא אח"כ לבחי' הדעת שהוא השגת פנימית התורה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר. בפ"ד דאבות.

And from it he will afterwards come to the level of Daas, which is the comprehension of the inner dimension of the Torah. And as our Sages, of blessed memory, said, "Whoever fulfills the Torah in poverty will in the end fulfill it in wealth" (in chapter 4 of Avos).

ופי' במדר' [במדרש] שמואל. דר"ל [דרוצה לומר] מעוני הדעת. סופו לקיימה מעושר הדעת שהוא ישפיע עליו מחכמתו כו'

And it is explained in the Midrash Shmuel that it means "in poverty" of knowledge, [and] "will in the end fulfill it in wealth" of knowledge: that He will bestow upon him of His wisdom, etc.

וזהו אם אין יראה אין חכמה אם אין חכמה אין יראה, וא"כ איך יתחיל. אלא כי יש ב' בחי' יראה הא' יראה תתאה והיא תרעא לאעלאה, ולכן אם אין יראה אין חכמה.

And this is "If there is no awe there is no wisdom; if there is no wisdom there is no awe." If so, how is one to begin? Rather, there are two levels of awe. The first is the lower awe, and it is "the gate for entering"; therefore, "if there is no awe there is no wisdom."

56 ואח"כ ע"י החכמה יזכה ליראה עילאה כו' ששם אין שייך חמוץ כו'. וזהו שאמרו יאה עניותא לישראל. ור"ל [ורוצה לומר] שיהיה בעיניו נגד הקב"ה בבחי' עני מן הדעת ולהיות בבחי' אמונה.

And afterwards, through wisdom, he will merit the higher awe, etc., where leavening (chimutz) does not apply, etc. And this is what they said, "Poverty befits Israel": meaning that in his own eyes, before the Holy One, blessed be He, he should be in the state of one poor in knowledge, and be in the state of faith.

וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פרק י"ח דכתיב פתי יאמין לכל דבר ואצל הקב"ה הכל כפתיים, וכמ"ש בהמות הייתי עמך וכתיב אדם ובהמה תושיע הוי' וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק [פרק קמא] דחולין דף ה' ע"ב אלו בני אדם שהם ערומים בדעת כאדם הראשון ומשימים עצמם כבהמה דכאי רוח ע"ש בפרש"י [בפירש רש"י / בפירוש רש"י] כו'

As is written in Sefer shel Beinonim, Part I, chapter 18, that it is written, "The simple one believes every word," and before the Holy One, blessed be He, all are like simpletons; and as it is written, "I was [as] a beast with You"; and it is written, "Man and beast You save, Havayah," and our Sages, of blessed memory, said in the first chapter of Chullin, folio 5b: "These are people who are clever in knowledge like Adam, the first man, and make themselves like a beast": lowly of spirit; see there in Rashi's commentary, etc.

וכ"כ [וכן כתב] ברבות פ' בשלח פכ"א ע"פ יונתי אמר הקב"ה אצלי הם כיונה פותה כל מה שאני גוזר עליהם עושים כו'.

And so it is written in the Rabbos, Parshas Beshalach, chapter 21, on the verse "My dove": "The Holy One, blessed be He, said: Before Me they are like a simple dove; whatever I decree upon them they do," etc.

57 וע"כ בענין חיוב אכילת מצה שהוא תחלת העבודה צ"ל לחם עוני דוקא שהוא בחי' אמונה ואתכפיא בלי שום טעם ודעת.

Therefore, in the matter of the obligation to eat matzah, which is the beginning of divine service, it must be specifically "bread of poverty," which is the level of faith and subjugation (iskafya), without any reason or knowledge.

וע"כ אין ליתן בה מלח. שהמלח הוא נותן טעם להיות בחי' טעם ודעת שהוא גילוי פנימית התורה כו'.

Therefore one should not put salt in it; for salt gives taste, so that there be the level of taste and knowledge, which is the revelation of the inner dimension (pnimiyus) of the Torah, etc.

וראשית העבודה צ"ל בבחי' לחם עוני דוקא. ולכן ישראל מונין ללבנה, אלא שאח"כ צריך להיות בה המשכת הדעת מבחינת שמשא

And the beginning of divine service must be specifically in the manner of "bread of poverty." Therefore Israel count by the moon. But afterwards there must be drawn into it Daas, from the level of the sun,

וזהו ענין מצה עשירה, ועמ"ש בפי' רבת תעשרנה פלג אלקים בד"ה והיה מספר בנ"י [בני ישראל] כחול הים כו' ואזי מבחי' דל"ת נעשית ה' ועמ"ש בזה סד"ה המגביהי לשבת כו':

and this is the matter of "rich matzah." And see what is written in the explanation of "You greatly enrich it; the stream of G-d" in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea," etc.; and then from the level of dalet it becomes a hei. And see what is written about this at the end of the discourse beginning "Who is raised up to sit," etc.

58 ט וביאור הענין יש להקדים מ"ש באו"ת [באור תורה] פ' קרח בשם ההי"מ [הרב המגיד] נ"ע [נשמתו עדן] וז"ל [וזה לשונו] והנה נאמר באהרן ברית מלח עולם הוא. הוא כתיב והקרי היא.

9. To explain the matter, we must first preface what is written in Or Torah, Parshas Korach, in the name of the Maggid, whose soul is in Eden; and these are his words: "Now, it is said of Aharon, 'It (hu) is an everlasting covenant of salt': it is written hu, and the reading is hi.

והנה ידוע שאהרן שושבינא דמטרוניתא והוא המקשר עולמות ע"י עבודת הקרבנות והקטורת שהוא לשון קשר. כי תרגום ותקשור על ידו בפי' וישב וקטרת על ידיה.

Now it is known that Aharon is the groomsman of the Queen (Matronisa), and he is the one who binds the worlds through the service of the offerings and the incense (ketores), which is a term of binding; for the Targum of "and she tied on his hand," in Parshas Vayeshev, is "uketeras al yedeih."

59 וזהו פי' ברית מלח לשון עירוב כמו המלחים. היינו כדפרש"י [כדפירש רש"י / כדפירוש רש"י] בחומש פ' כי תשא ע"פ ממולח טהור קדש מעורב שיערב יפה יפה ואומר אני שדומה לו ויראו המלחים כו' שמהפכין כו' ע"ש.

And this is the meaning of "covenant of salt (melach)": a term of mixing, as in hamalachim (the sailors). That is, as Rashi explained in the Chumash, Parshas Ki Sisa, on the verse "salted (memulach), pure, holy": 'mixed, that he should mix it very well; and I say that similar to it is "And the sailors (hamalachim) were afraid," etc., for they turn [the water],' etc.; see there.

60 ופי' ברית מלח שכרת לו ברית שע"י עבודת הקרבנות יקשר ויערב העולם שהם כלל העולמות באי"ס שהוא יהיה הממוצע והמחבר והמקשר העולמות זה בזה כו'

And the meaning of "covenant of salt" is that He made a covenant with him that through the service of the offerings he would bind and mix the world, which is all the worlds as a whole (klalus), with the Infinite One (Ein Sof), so that he would be the intermediary that joins and binds the worlds to one another, etc.

וזהו עלה בכבש כו'. עד מערבית שהוא מדת אהרן ברית מלח שמערב העולמות כו',

And this is "He went up the ramp," etc., up to the western [corner] (ma'aravis), which is the attribute of Aharon, the covenant of salt, which mixes (me'arev) the worlds, etc.

והנה הכתיב ברית מלח עולם הוא והקרי היא כי למעלה הוא בהעלם גדול לכך כתיב הוא לשון נסתר אבל למטה כאשר בא תוך הקרי שהוא הדבור ושם הוא התגלות לכן נק' היא עכ"ל [עד כאן לשונו],

Now, the written form is "an everlasting covenant of salt, hu," and the reading is hi, for above it is in great concealment, therefore it is written hu, a term of the hidden (nistar); but below, when it comes into the reading, which is speech, there it is revelation; therefore it is called hi." End of quote.

וזהו שבקטורת נאמר ממולח כי הקטרת הוא ענין הקשר והעירוב כו'.

And this is why of the incense it is said "salted," for the incense is the matter of binding and mixing, etc.

61 וביאור ענין שמערב העולמות, כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ביום חתונתו זו מתן תורה, וצ"ל מהו פי' חתונתו, אך כי חיתון פירושו תערובות כמ"ש בת"י [בתרגום ירושלמי] פ' עקב ז' ג'.

The explanation of how he mixes the worlds: our Sages, of blessed memory, said, "'On the day of his wedding': this is the Giving of the Torah." We must understand what "his wedding" means. But chitun (marriage) means mixing, as is written in the Targum Yerushalmi, Parshas Ekev, 7:3.

וא"כ פי' ביום חתונתו היינו ענין תערובות והתקשרות העולם באי"ס ב"ה ע"י התורה, והוא ע"פ מ"ש ברבות פ' וארא פי"ב ע"פ כל אשר חפץ ה' עשה

If so, the meaning of "on the day of his wedding" is the matter of the mixing and binding of the world with the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, through the Torah. And this is according to what is written in the Rabbos, Parshas Va'era, chapter 12, on the verse "Whatever Havayah desired He did":

אמר דוד אע"פ [אף על פי] שגזר הקב"ה השמים שמים להי' כו' כשבקש ליתן התורה בטל גזירה ראשונה ואמר התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים ואני המתחיל שנאמר וירד ה' על הר סיני.

"David said: Although the Holy One, blessed be He, decreed, 'The heavens are heavens to Havayah,' etc., when He wished to give the Torah He annulled the first decree and said, 'The lower ones shall go up to the upper ones, and the upper ones shall go down to the lower ones, and I will be the one who begins,' as it is said, 'And Havayah descended upon Mount Sinai.'

62 וכתיב ואל משה אמר עלה אל ה' הוי כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ עכ"ל [עד כאן לשונו].

And it is written, 'And to Moshe He said: Go up to Havayah.' Thus, 'Whatever Havayah desired He did, in the heavens and on the earth.'" End of quote.

ופי' ענין ירידה ועלייה יובן ממ"ש במ"א בד"ה ושמתי כדכד שמשותיך כדין וכדין כו' ועכ"פ [ועל כל פנים] הוא השתלשלות והמשכת האור מסוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עלמין] וזהו כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא כו' וזהו ענין ברית מלח עולם.

And the meaning of the descent and ascent will be understood from what is written elsewhere, in the discourse beginning "And I will make your windows of kadkod," "kedein ukedein," etc. At any rate, it is the descent (hishtalshelus) and drawing down of the light from the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) into the light that fills all worlds (memalei kol almin). And this is "For all that is in the heavens and on the earth": "which holds fast to heaven and earth," etc. And this is the matter of "an everlasting covenant of salt."

63 והנה פי' ליל שמורים הוא ע"ד שמור לנוקבא היינו מה שהמקבל ממתין ומצפה ומייחל אל המשפיע כעני הצופה ומביט מתי יתן הבעה"ב [הבעל הבית] לידו מאומה כמ"ש סד"ה זכור את יום השבת כו' בענין פי' שמור כו' ע"ש

Now, the meaning of "a night of watching (leil shimurim)" is along the lines of "shamor (guard) is for Nukva (the feminine)": that is, the recipient waits, anticipates and hopes for the giver, like a poor person who watches and looks [to see] when the householder will put something into his hand, as is written at the end of the discourse beginning "Remember the Shabbos day," etc., on the meaning of shamor, etc.; see there.

וכך הוא ענין ליל שמורים. אשר בחי' ליל הוא מדת החשך וההעלם ונמשך מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין].

And so is the matter of "a night of watching": for the level of "night" is the attribute of darkness and concealment, and it is drawn from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin).

64 ובחי' זו היא בחי' שמורים ומצפה להמשכת האור מבחי' סוכ"ע שהוא בלי גבול. ולכן נאמר שמורים לשון רבים ע"ש [על שם] התחברות משפיע ומקבל כמ"ש בזח"ב [בזהר חלק ב'] פ' בא דל"ח ע"ב

And this level is the level of "watching," and it anticipates the drawing down of the light from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is without limit. Therefore shimurim is said in the plural, on account of the joining of giver and recipient, as is written in the Zohar, Part II, Parshas Bo, folio 38b.

ולכן המצה היא דוקא לחם עני כעני הצופה ומביט כו' כנ"ל וכן פי' בפי' ויצא דקנ"ז ע"א בענין לחם עני מאן עני דא דוד מלכא דכתיב ביה כי עני ואביון אני.

Therefore the matzah is specifically "bread of poverty," like a poor person who watches and looks, etc., as mentioned above. And so it is explained in [the Zohar,] Parshas Vayetzei, folio 157a, concerning "bread of poverty": "Who is the poor one? This is King David, of whom it is written, 'For I am poor and needy.'

65 והאי לחם עני אקרי מצה נוקבא בלא דכורא מסכנותא הוי. אתקריבו לגבי מצה בקדמיתא כיון דקריבו לון יתיר עייל לון קב"ה [קודשא בריך הוא] בדרגין אחרנין ואתחבר דכורא בנוקבא וכדין מצה כד אתחברת בדכורא אקרי מצוה בתוספת וא"ו עכ"ל [עד כאן לשונו].

And this 'bread of poverty' is called matzah: the feminine without the masculine is poverty. They were brought near to matzah at first; once He brought them nearer, the Holy One, blessed be He, brought them into other levels, and the masculine was joined with the feminine; and then matzah, when it is joined with the masculine, is called mitzvah, with the addition of a vav." End of quote.

66 ועמ"ש מענין וא"ו בד"ה הקל קול יעקב ומ"ש לקמן בד"ה ששת ימים תאכל מצות,

(And see what is written on the matter of the vav in the discourse beginning "The voice is the voice of Yaakov," and what is written below in the discourse beginning "Six days you shall eat matzos.")

וכיון שכן שבחי' מצה הוא דוקא לחם עני, שמשתמרת לקבל היחוד ואור העליון מבחי' סוכ"ע קודם שנמשך האור. רק הוא בבחי' שמור לנוק' [לנוקבא], ולכן נוהגין שלא ליתן מלח במצה, שבחי' ברית מלח עולם זהו כאשר כבר נמשך האור ונעשה בחי' תערובות וזהו ע"י אהרן שושבינא דמטרוניתא כו',

And since this is so, that the level of matzah is specifically "bread of poverty," which waits to receive the union and the supernal light from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), before the light has been drawn down, and it is only in the state of "shamor for Nukva," therefore the custom is not to put salt in matzah. For the level of "an everlasting covenant of salt" is when the light has already been drawn down and a state of mixing has come about, and this is through Aharon, the groomsman of the Queen, etc.

ומ"ש בדוד ברית מלח עולם זהו לאחר שרימם הקב"ה מלכותו ונמשך האור מבחי' סוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עלמין] וכמ"ש דוד ארוממך אלקי המלך כו', אבל בבחי' מצה לחם עני א"צ [אין צריך / אינו צריך] ליתן מלח כו'.

And what is said regarding David, "an everlasting covenant of salt," is after the Holy One, blessed be He, exalted his kingship and the light was drawn from the level of the light that encompasses all worlds into the light that fills all worlds (memalei kol almin), as David said, "I will exalt You, my G-d the King," etc. But at the level of matzah, "bread of poverty," there is no need to put salt, etc.

ומזה יובן איך מנהג ישראל תורה, ואח"כ בקרבנות שהוא ענין הקירוב והיחוד של המדרגות דממכ"ע [דממלא כל עלמין] וסוכ"ע בא המצוה ולא תשבית מלח כו' כדי להיות התקשרות והתחברות כו':

From this one will understand how "the custom of Israel is Torah." And afterwards, with the offerings, which are the matter of the drawing near and the union of the levels of the light that fills all worlds and the light that encompasses all worlds, comes the mitzvah "And you shall not omit the salt," etc., so that there be a binding and joining, etc.

67 י ועפ"ז יי"ל [ויש לומר] ג"כ מה שפרש"י [שפירש רש"י / שפירוש רש"י] שהספנים נקראו מלחים ע"ש [על שם] שמהפכין את המים במשוטות כשמנהיגין את הספינה כו',

10. According to this, one may also explain what Rashi explained, that sailors are called malachim because they turn over the water with oars when they steer the ship, etc.

דהנה כתיב כה אמר ה' הנותן בים דרך (בישעי' [בישעיה] סי' מ"ג י"ו) פי' כי ים עלמא דאתכסיא והקב"ה נותן בו דרך שיוכלו הנשמות לעלות שם.

For it is written, "Thus says Havayah, who makes a way in the sea" (in Isaiah, chapter 43, [verse] 16). The meaning is that the sea is the hidden world (alma de'iskasya), and the Holy One, blessed be He, makes a way in it, so that the souls can ascend there.

והיינו ע"י הספינות שהם הלבושים של תומ"צ [תורה ומצות] שבהן ועל ידן מתעלים בים היינו העלייה מבי"ע לאצי' כמ"ש בבה"ז [בביאורי הזהר] פ' בשלח דס"ז ע"א שיש נשמות הנק' נוני ימא וע"ד מן המים משיתיהו שהם בעצם מעלמא דאתכסיא נשמות דאצילות

That is, through the ships, which are the garments of Torah and mitzvos, in which and through which they ascend in the sea, that is, the ascent from Beriah, Yetzirah and Asiyah to Atzilus; as is written in Biurei HaZohar, Parshas Beshalach, folio 67a, that there are souls called "fish of the sea," along the lines of "for I drew him out of the water," which are in essence from the hidden world, souls of Atzilus.

אכן נשמות דבי"ע שהם מיבשה מעלמא דאתגליא לא יוכלו לעלות בים כ"א ע"י הלבושים שהם הנק' ארבין, שם אניות יהלכון כו'

But souls of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are from the dry land, from the revealed world (alma de'isgalya), cannot ascend in the sea except through the garments, which are called "boats" (arvin): "There ships go," etc.

וע"ש דס"ט ע"ג [עמוד ג'] שזהו ע"ד ויבא משה בתוך הענן כו' ועמ"ש מזה בתו"א [בתורה אור] פ' חיי שרה.

And see there, folio 69, column c, that this is along the lines of "And Moshe came into the midst of the cloud," etc. And see what is written about this in Torah Ohr, Parshas Chayei Sarah.

ועוד יש פי' הנותן בים שהוא מל' דרך שממשיך בו ההמשכה מלמעלה היינו ע"י יסוד ז"א שממשיך בו מחב"ד [מחכמה בינה ודעת] שבחכמה מלובש אור א"ס ב"ה

There is another explanation of "who makes in the sea": [the sea] is Malchus, [and] "a way" is that He draws into it the flow from above, that is, through the Yesod of Z'eir Anpin, which draws into it from Chochmah, Binah and Daas; for in Chochmah the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is enclothed.

(וכמ"ש מזה בזח"א [בזהר חלק א] בראשי' [בראשית] כ"ט סע"ב [סוף עמוד ב] מקץ קצ"ז ע"ב תרומה קל"ז סע"א [סוף עמוד א] ובסה"מ [ובספר הדרת מלך] סי' קי"ד קט"ו).

(As is written about this in the Zohar, Part I, Bereishis, [folio] 29, end of side b; Miketz, 197b; Terumah, 137, end of side a; and in Sefer Hadras Melech, sections 114 [and] 115.)

וזהו משרז"ל [משרבותינו זכרונם לברכה] ברבות קדושי' [קדושים] פכ"ה ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו וכי אפשר לב"ו [לבשר ודם] להלך אחר הקב"ה אותו שכתוב בו בים דרכך כו' אלא כו' ויטע ה' אלקים גן בעדן אף אתם כו' ע"ש,

And this is what our Sages, of blessed memory, said in the Rabbos, Kedoshim, chapter 25, on the verse "After Havayah your G-d you shall walk": "Is it then possible for flesh and blood to walk after the Holy One, blessed be He, of whom it is written, 'Your way is in the sea,' etc.? Rather," etc., "'And Havayah G-d planted a garden in Eden': you too," etc.; see there.

והמכוון כי התו' [התורה] נק' עץ חיים ונק' גן היינו ג"ן סדרים דאורייתא וכן המצות הם עצי הגן והפרדס (ברבות פ' כי תצא).

The intent is that the Torah is called "a tree of life" and is called gan (garden), that is, the fifty-three (gan) portions of the Torah; and likewise the mitzvos are the trees of the garden and the orchard (in the Rabbos, Parshas Ki Seitzei).

וע"י קיום התומ"צ [התורה ומצות] יבואו לבחי' ומדרגת אחרי ה' אלקיכם תלכו מ"ש בו בים דרכך וכן הם יעלו ע"י"ז להיות להם דרך בים הנ"ל ועז"נ [ועל זה נאמר] דרכיה דרכי נועם כו' (משלי ג' י"ז)

And through fulfilling Torah and mitzvos they will come to the level and rank of "After Havayah your G-d you shall walk," of whom it is written, "Your way is in the sea"; and likewise through this they will ascend, so that there be for them a way in the sea mentioned above. And of this it is said, "Its ways are ways of pleasantness," etc. (Proverbs 3:17).

וזהו ושמרו דרך הוי' עמ"ש ע"ז בת"א [בתורה אור] פ' בשלח בד"ה אשירה להוי' ובד"ה מהלכים בין העומדים בענין אם בדרכי תלך כו'.

And this is "And they shall keep the way of Havayah"; see what is written about this in Torah Ohr, Parshas Beshalach, in the discourse beginning "I will sing to Havayah," and in the discourse beginning "Walkers among those who stand," on the matter of "If you walk in My ways," etc.

אך הספינות והלבושים הנ"ל צריכים עוד לבחי' מלחים המנהיגים אותם בים וכמ"ש בזח"ב [בזהר חלק ב'] מ"ח ב' בענין דאתי חד דברא בימא כו',

But the ships and garments mentioned above still need the level of sailors (malachim) who steer them in the sea, as is written in the Zohar, Part II, [folio] 48b, concerning "one comes who steers in the sea," etc.,

שהוא דוקא הנותן בים דרך ע"י שממשיך בו האור והשפע מאור א"ס ב"ה כנ"ל וממתיק גבורות הגלים של הים אזי דוקא יוכלו הספינות לילך בו.

which is specifically "who makes a way in the sea," through drawing into it the light and flow from the Infinite Light, blessed be He, as mentioned above, and sweetening the severities (Gevuros) of the waves of the sea; only then can the ships travel in it.

68 וע"ז רמזו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בירושלמי פ"ב [פרק ב'] דשבת וברבות פ' בראשית פ"ו בחקתי פל"ה הנותן בים דרך מן העצרת ועד החג,

And to this our Sages, of blessed memory, alluded in the Jerusalem Talmud, chapter 2 of Shabbos, and in the Rabbos, Parshas Bereishis, chapter 6, [and] Bechukosai, chapter 35: "'Who makes a way in the sea': from Atzeres until the Festival,"

והיינו ע"י שאזי נמשך דרך הוי', כי בעצרת הוא מתן תורה כו' ועי"ז נעשה בים דרך כו'

that is, because then "the way of Havayah" is drawn down; for on Atzeres is the Giving of the Torah, etc., and through this a way is made in the sea, etc.

ובעבודה זהו ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] מצות צריכות כוונה, והיינו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואח"כ יקבל עליו עול מצות.

And in divine service, this is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, "Mitzvos require intention"; that is, as our Sages, of blessed memory, said, "that he should accept upon himself the yoke of the kingdom of heaven first, and afterwards accept upon himself the yoke of the mitzvos."

עול מלכות שמים ע"י ק"ש [קריאת שמע] למס"נ [למסירות נפש] באחד, ע"י"ז ממשיך דרך הוי' בבחי' ים מלמעלה למטה, כי ים דומה לרקיע כו' לכסה"כ [לכסא הכבוד] כו' שזמנה משיכיר בין תכלת ללבן.

The yoke of the kingdom of heaven [is accepted] through the Shema, to give over one's soul in "One"; through this one draws "the way of Havayah" into the level of "sea," from above to below. For "the sea resembles the sky," etc., "the Throne of Glory," etc.; and [the Shema's] time is "from when one can distinguish between blue (techeles) and white,"

69 ותכלת דומה לים כו' לכסה"כ [לכסא הכבוד] אשר ע"י"ז ממשיך הנותן בים דרך מלמעלה למטה, וכמ"ש בים דרכך ושבילך כו'

and "techeles resembles the sea," etc., "the Throne of Glory," through which one draws down "who makes a way in the sea" from above to below; and as it is written, "Your way is in the sea, and Your path," etc.

ואח"כ יקבל עליו עומ"צ [עול מצוות] שאזי ע"י המצות שהם הארבין דהיינו האניות יוכלו גם הנשמות להיות להם דרך בים כו'.

And afterwards he should accept upon himself the yoke of the mitzvos; for then, through the mitzvos, which are the "boats," that is, the ships, the souls too can have a way in the sea, etc.

70 וע"כ נק' הספנים מלחים ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] שהוא ג"כ לשון תערובות שמהפכין את המים כו', ויש לפרש שהתערובות הוא שממשיכים דרך בים מלמעלה למטה להיות בים דרכך

Therefore sailors are called malachim, and Rashi explained that this too is a term of mixing, in that they turn over the water, etc. One may explain that the mixing is that they draw a way into the sea from above to below, so that there be "Your way is in the sea,"

וכן מלמטה למעלה שיוכלו אנשי היבשה שמעלמא דאתגליא להתעלות למעלה להיות להם השגה בעלמא דאתכסיא,

and likewise from below to above, so that the people of the dry land, who are from the revealed world, can ascend upward, to have comprehension of the hidden world.

אך ק"ס [קריעת ים סוף] הוא בחי' עליונה יותר שהים נעשה בו דרך יבשה ממש ואזי א"צ [אין צריך / אינו צריך] לארבין,

But the Splitting of the Sea of Reeds is a higher level, in which a way of actual dry land was made in the sea, and then there is no need for boats;

ועי"ד מ"ש במ"א ע"פ צאינה וראינה כו' צאינה מן הלבושים והיינו ע"י גילוי. בעטרה שעטרה לו אמו היינו אור הכתר שע"י הפך ים שהוא עלמא דאתכסיא להיות עלמא דאתגליא ממש

along the lines of what is written elsewhere on the verse "Go out and see," etc.: "Go out" from the garments, and this is through revelation, "with the crown with which his mother crowned him": that is, the light of Keser, through which He turned the sea, which is the hidden world, into the actual revealed world;

ואזי א"צ [אין צריך / אינו צריך] ללבושין הנק' ארבין שמפסיקין בין האדם לים החכמה שלא ניתן ליהנות מים החכמה כ"א ע"י לבוש ומשל החוצץ בינו ובין ים החכמה ע"ד ויבא משה בתוך הענן כו',

and then there is no need for the garments called "boats," which interpose between a person and the sea of wisdom. For it is not given to benefit from the sea of wisdom except through a garment and parable that separates between him and the sea of wisdom, along the lines of "And Moshe came into the midst of the cloud," etc.

אבל כאשר הפך ים ליבשה ממש לא יצטרך כלל ללבוש ומשל כ"א יהיה בו דרך כמו ביבשה ועז"נ [ועל זה נאמר] ובנ"י [ובני ישראל] הלכו ביבשה בתוך הים כו'.

But once He has turned the sea into actual dry land, there will be no need at all for a garment and parable; rather, there will be a way in it as on dry land. And of this it is said, "And the children of Israel walked on dry land in the midst of the sea," etc.

71 וזהו ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלקיך. פי' מצות בוא"ו זהו כשנמשך בבחי' מצה דלא מליח כו' בחי' וא"ו ונעשית בחי' מצוה,

And this is [the meaning of] "Six days you shall eat matzos, and on the seventh day [shall be] an assembly (atzeres) to Havayah your G-d." The explanation: matzos [is written] with a vav; this is when there is drawn into the level of matzah, which is unsalted, etc., the level of the vav, and it becomes the level of mitzvah.

ועי"ז אח"כ וביום השביעי נמשך בחי' עליונה יותר להיות הפך ים ליבשה,

And through this, afterwards, "on the seventh day," a yet higher level is drawn down, to be "He turned the sea into dry land."

וזהו ענין עצרת להוי' אלקיך ע"ד אחרי הוי' אלקיכם ממש תלכו מ"ש בו בים דרכך וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] ללבושים כו'. והיינו כדפרש"י [כדפירש רש"י / כדפירוש רש"י] ע"פ הנותן בים דרך דקאי על קריעת ים סוף:

And this is the matter of "an assembly to Havayah your G-d," along the lines of "After Havayah your G-d" Himself "you shall walk," of whom it is written, "Your way is in the sea," and there is no need for garments, etc. And this is as Rashi explained on the verse "who makes a way in the sea," that it refers to the Splitting of the Sea of Reeds.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/vayikra/5/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok